

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w mieście 10 hal., pocztą 16 hal. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokolowskiego. Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W mieście: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“ dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsz 1 K. 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ przeniecony osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal. kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą petitową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencya dzienników Sokolowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9.; we Francyi w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

P. Minister wyznał i oświaty zamianował profesora męskiego seminarjum nauczycielskiego w Krakowie ks. Józefa Bieleni na dyrektorem tego zakładu.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 24 stycznia.

Pierwszy gentleman Anglii do dnia onegdajszego, jest dzisiaj jej królem: dotychczasowy książę Walii wstąpił wczoraj na tron Anglii z tytułem „Edwarda VII., króla zjednoczonej Wielkiej Brytanii i Irlandyi oraz cesarza Indyi“. Co innego jest być księciem i następcą tronu, a co innego królem: historia potwierdza niejednokrotnie tę prawdę, już w dramatach historycznych Szekspira przedstawioną jako aksyomat. To też, gdy z księcia Alberta Edwarda, który stronił od wywierania jakiegokolwiek wpływu na rząd, stał się dzisiaj monarcha potężnego państwa światowego, w którego dzierżawach nie zachodzi słońce, świat pyta z napięciem: co teraz będzie?

Od czasów Cromwella, władza królewska w Anglii ścieśniona jest w tak znacznym stopniu rozległymi prawami parlamentu, że podobnie jak niegdys o Polsce, mawiano także o Anglii, jako o Republice z królem na czele. Jednak i pod panowaniem parlamentaryzmu jest król czemś więcej, aniżeli cieniem tylko, a gdyby nie innego, to przynajmniej jego przywilej odwołania się do narodu przez rozwiązanie parlamentu w razie, jeżeli sędzi, iż pomiędzy większością narodu a większością parlamentu zachodzi sprzeczność opinii, — już to jedno nadaje stanowisku jego wielką powagę polityczną, a indywidualności jego przyznaje potężny wpływ na bieg spraw państwowych. — Lecz indywidualność polityczna króla Edwarda jest także wielką zagadką. Podobnie jak świat cały, również Anglia widziała w nim dotychczas zawsze tylko gentlemana, człowieka w każdym kierunku wzorowego, ale strzegącego się usilnie nie tylko unikać wszelkich nawet pozorów chęci oddziaływania na bieg spraw politycznych, co sprzeciwiałoby się konstytucyi i prawom królowej-matki, lecz nawet rozwijania osobistych poglądów teoretycznych. — Także i w tym kierunku potrafił być zawsze wzorowym gentlemanem. Mówiono wprawdzie o jego sympatyach dla Francyi oraz o niechęci w obec Niemiec, — nie było to jednak nic więcej nad dowolne kombinacje, wysnute stąd, że ks. Walii, zmuszony trzymać się przez ciąg długich rządów swej matki na ubożu od polityki a mający wiele czasu wolnego, przenosił sztyk i artystyczny smak francuski nad germański obyczaj, wolał też spędzać wolne chwile nad Sekwaną, czy na Riwierze francuskiej, aniżeli nad mętną Spreą lub wśród diun Północnego morza, przenosił

Jockey-Club paryski lub arenę wyścigową w Nicei nad kluby berlińskie. Przez długie swe dotychczasowe życie, lat 60, spełniał dzisiejszy król jako książę Walii liczne obowiązki reprezentacyjne w zastępstwie matki, czy to we własnym kraju, czy na stałym lądzie Europy, czy też w Indjach, lub w ogóle w odległych częściach świata: działał jednak w tych wypadkach zawsze z mocy prawa swej matki, był tylko przedstawicielem jej i jej woli, a nie miał i nie szukał pola do uwydatnienia własnych zapatrywań i własnej woli.

Obecnie on, który dotychczas stał tuż koło tronu, sam zajął tron. Krok jeden, nie wielki a jakże olbrzymiej doniosłości, — zmiana jak zasadnicza! Wszystkie wiedzieli, że kiedyś to się stać musi, ale to przejście od myśli do czynu, jeżeli zawsze, to i w tym wypadku przejmując do głębi, tem bardziej, że bądź co bądź nowy król jest polityczną zagadką. Europa nie wątpi jednak, iż zmiana ta nie będzie groźną dla jej spokoju, nie zachwieje jej równowagi; Edward VII. pozostanie tym gentlemanem, jakim był książę Walii, chociaż będzie odąd także — królem.

Według depesz król Edward, książęta York i Connaught, ks. Chrystyan szlezwicko-holsztyński i ks. Ludwik battenberski oraz ks. Argyll, przybyli wczoraj o godzinie 1 po południu na londyński dworzec Wiktoryi. Na życzenie króla nie było oficjalnego powitania. Król, który jak wszystkie inni książęta, ubrany był w strój cywilny, udał się natychmiast po przyjeździe na dworzec, w zamkniętym powo-

zie do Marlborough-House. Publiczność witała króla w sposób pełen uszanowania.

Następnie król wraz ze swą, eskortowany przez mały oddział gwardyi, udał się z Marlborough-House do pałacu St. James, gdzie już zgromadzoną była wielka liczba parów, ministrów, sędziów i deputowanych, będący członkami tajnej rady. (Privy Council). Wszyscy zjawili się w uniformach państwowych albo dworskich. Także lord major Londynu był obecny.

Na posiedzeniu tajnej rady ks. Devonshire jako jej prezydent zawiadomił członków o śmierci królowej i o wstąpieniu na tron ks. Walii. Następnie książęta i wybitni członkowie tajnej rady udali się do króla, który niebawem zjawiwszy się w sali, wystosował do obecnych krótką przemowę. Mianowicie król zawiadomił tajną radę, że postanowił przybrać tytuł „Edward VII. król Wielkiej Brytanii i Irlandyi, cesarz Indyi“. Następnie lord kanclerz odebrał od króla przysięgę na ustawy i konstytucyję, poczem także członkowie rady złożyli przysięgę wierności, składając przytem pocałunek na rękę króla. Na tem uroczystość się skończyła. Króla wracającego z St. James do Marlborough House liczna publiczność gorąco witała.

Parlament angielski zebrał się z własnej inicjatywy wczoraj wieczorem. Członkowie jego pojawili się w żałobnych szatach. W Izbie gmin złożył najpierw marszałek Izby, a następnie wszyscy posłowie przysięgę na wierność. W Izbie lordów złożył najpierw przysięgę lord kanclerz, następnie arcybiskupi Yorku i Canterbury, książęta York i Connaught, lord Roberts, w końcu inni lordowie.

13)

TEODOR JESKE-CHOIŃSKI.

ROMANS TRUBADURA.

NOWELA HISTORYCZNA.

IV.

(Ciąg dalszy).

Kiedy pan z Tarascon został sam z trubadurem, wziął go pod ramię i rzekł do niego głosem przyciszonym, chociaż ich nikt nie mógł słyszeć, upał bowiem i blask, bijący od kamieni, wypłoszył nawet służbę z brukowanego dziedzińca:

— Bawicie się w grę niebezpieczną, panie Wilhelmie. Hrabia Rajmon nie należy do tych, którzy zadawalają się groźbą nieszkodliwą. On dobywa natychmiast miecza i zabija.

— Nie rozumiem znaczenia słów waszych — odparł trubadur.

— Jesteśmy starymi przyjaciółmi, Wilhelmie, spełniliśmy razem niejedną puhar, całowaliśmy nieraz niejedne, te same ładne usta, i nie raz, nie dwa staliśmy obok siebie w walce mężów. Dlaczego się mnie obawiacie? Wezcie się nie dziwić, że się wam pani Margarida podoba, a wy jej. Ten gwałtownik Rajmon nie wie, jakim skarbem go Pan Jezus uszczęśliwił. Należy mu się za to kara, ale nie chciałbym, żebyście wy padli ofiarą jego gniewu. Szkoda waszej młodości, waszych pieśni.

— Dotąd nie zdradziłem zaufania pana Rajmona.

— Lecz nie wiecie, co się stanie jutro, pojutrze. Gdy miłość osłepi grzesznego śmiertelnika, wówczas... Ale wy, śpiewaku, znacie lepiej odemnie chytrą siłę miłości. Nie będę was ostrzegał przed jej sidłami. Proszę was tylko: bądźcie ostrożni, a gdyby wam przyszło schronić się przed zapalczywością Rajmona, pamiętajcie, że moje Liet leży niedaleko od Czerwonego zamku.

Mileząc, uściśnął trubadur rękę pana z Tarascon.

Kiedy rycerze opuścili ganek, objęła pani Agnieszka hrabinę i całowała ją serdecznie.

Długa chwilę trzymały się obie siostry w objęciach, potem zaczęła pani z Tarascon: — Od czasu, kiedy moje oczy kochające nie miały szczęścia oglądać pięknej Margaridy, zbielił jakiś ból głęboki te lica kwitnące. Ty cierpisz, Margarido; serce twoje toczy robak smutku.

Hrabina patrzyła przed siebie, splótszy ręce na łonie. Usta jej drgały w kącikach.

— Mów, nie ukrywaj nie przed siostrą kochającą — nalegała pani Agnieszka. — Ty wiesz, że odczuwam twoje troski więcej aniżeli własne.

Oczy hrabiny zwróciły się na siostrę, smutne, łez pełne.

— Łatwo odezuwa się cudze troski, gdy się nie upada pod ciężarem własnych — rzekła głosem zdławionym.

Pani z Tarascon ujęła rękę hrabiny.

— Wiem, że pan Rajmon miłuje więcej swoje sokoły, swoje psy, swoich zabijaków, aniżeli ciebie, wiem, że i twoje serce nie zostało nigdy żywiej, goręcej do niego. Ale przywykłaś już do obojętności małżonka, przestałaś pragnąć jego pieśczęt, jego miłości. Nie ten ból zbielił twoje lica, przygasił ogień twoich oczu promiennych.

Piers hrabiny pochyliło ciche westchnienie.

— Nie ukrywaj nie przedemną, mów mi wszystko. We dwie dzwigniemy łatwiej ciężar twojego bólu — prosiła pani Agnieszka. — Czyżby?...

Wlepiła wzrok badawczy w twarz siostry, usiłując sięgnąć do tajników jej duszy.

— Czyżby?... On taki powabny... Wielu rycerzy może się porównać z panem Wilhelmem... Gdybym nie miłowała Roberta...

Imię trubadura oblało twarz hrabiny rumieńcem szkarlatnym.

— Aaa!... Więc przyszła na ciebie ta kłeska, która zakłóca spokój naszej płci, i ciebie, tak zawsze poważną, tak cierpliwą, tak królewską opanowała? Zwyciężył czar tej najśrodszej ze wszystkich namiętności?

Nagle, z czulej siostry, zmieniła się pani

Agnieszka w ciekawą niewiastę, którą miłość zajmuje więcej od najważniejszych wypadków świata.

— Opowiedz... jak to było... kiedy, jak sobie powiedzieliście, że się miłujecie — mówiła gorączkowo, przysuwając się do siostry.

— Nie dotąd nie było — odpowiedziała hrabina.

— Nie? Czy być może? Miłujecie się i nie między wami nie było, żadnych wyznań, żadnych pieśczęt, żadnych schadzek?

— Nie wiem, czy mnie Wilhelm miłuje — rzekła hrabina, spuszczać oczy.

— Nie wiesz? Ty... nie wiesz? Któż niewiasta nie wie, kiedy jej rycerz pożąda?

— On taki dziwny... unika mojego towarzystwa... w obecności mojej mileży zwykle... na pytania moje odpowiada wymijająco... gdy się spojrzania nasze spotkają odwraca się... — mówiła hrabina.

— Odwraca się? — podchwyciła pani Agnieszka, przysuwając się jeszcze bliżej do siostry.

Jej trochę przydługą noskę zdawał się jeszcze dłuższy; wyciągnęła go ciekawie.

— Powiadasz, że się odwraca? To znak bardzo dobry. Ale jak patrzy na ciebie? Czy chłodno, smutno albo tkliwie?

— Oczy jego posmutniały od czasu, kiedy gości na Czerwonym zamku. I przyblił znacznie.

— Oczy jego posmutniały, i przyblił? To znak niezawodny! On ciebie miłuje.

— Nie miłuje, kto chce uciekać.

— Chce uciekać? — zawołała pani Agnieszka. — To znak jeszcze pewniejszy.

— A ty, Margarido, miłujesz go? — zapytała.

Hrabina splótła ręce, jak do modlitwy i podniosła oczy w niebo.

— Wszystkie tęsknoty, żale, smutki i pragnienia mojej samotnej młodości włożyłam w to uczucie — mówiła głosem ciepłym. — Miłość dla Wilhelma porwała mnie, jak wichur i jak wiecher wymiotła z duszy mojej dawniejsze postanowienia. Obrzydła mi niewolnicza uległość dla Rajmona, zniechęciła pokorę, cierpliwość i obojętność; modlić się już nawet nie umiem. Przebudziło się we mnie sponiewierane, wzgardzone serce niewieście, wzburzyła się, zakipiła krew Pro-wansalki. Miałabym zwiędnąć przedwcześnie

bez słońca miłości, jak nędzne zielsko, zamierające w szelnie skalnej? Czemuże zastępujęm na los tak okrutny? Najuboższa poddanka tuli do łona głowę ukochanego, a ja, Margarida z Beaucoire, moźnych przodków można córka, miałabym być skazaną na wieczną zimę dlatego, że się hrabiemu Rajmonowi podobam zaokrąglic moimi dobrami hrabstwo Roussillon?

Zamilkła, zwarży usta szczerze i ściągawszy brwi. W tej chwili nie było na jej twarzy miękkości kochającej niewiasty. Stanowczość, silna wola przemawiała z jej rysów energicznych.

Ale po chwili rozchylily się jej usta, rozsunęły brwi. Błady rumieniec zabarwił z lekka jej czoło i skronie.

— Czy go miłuje? — mówiła szeptem namiętnym. — Jak kwiat miłuje rosę, jak ziemia słońce, jak księżyc niebo gwiaździste. Dusza moja jest jego duszą, serce moje jego sercem, życie moje jego życiem. A on, a on?

— I on cię miłuje — pocieszała ją siostra. — Odwraca się od ciebie, bo lęka się czaru twoich oczu, mileży, bo odurza go, upaja słodycz twojego głosu, chce uciec, bo wie, że ulegnie, gdy zostanie dłużej przy twoim boku.

— Ale dlaczego chce uciec przed szczęściem miłości? — pytała hrabina.

— Nie przed szczęściem chce uciec, lecz przed rozpaczą, dopóki go ta błąda wiedza nie pochwyli w swoje szpony drapieżne. Gdyby wiedział, że go miłujesz, nie uciekałby.

Zachęć go, powiedz mu sama, że serce twoje należy do niego, a przekonasz się, że spokojne, obojętne oko moje widzi lepiej, jaśniej od twojego, które słodka namiętność przyćmiła. On się obawia, żeby cię miłością swoją nie obraził.

— Miłość trubadura Wilhelma z Cabestaing nie obraża żadnej niewiasty.

— A może powstrzymuje go wzgląd na pana Rajmona. Jest rycerzem, a mężowie pasowani szanują małżonki przyjaciół.

— Rajmon nie zasługuje na żadne względy, bo lekceważy moją wierność małżeńską.

— Tak sądzimy my, niewiasty, ale mężowie mają inne mniemania. Zrób, jak ci radzę, a przekonasz się, że się nie mylę.

— Posłucham twojej rady.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Król i księżka Yorku i Connaught pozostaną do dziś w Londynie.

Proklamacya króla miała być ogłoszona dzisiaj o godzinie 10 przed południem przez heroldów przed pałacem St James.

*

Times pisze o nowym królu: Król przebył długą szkołę przygotowawczą, a zwłaszcza w ostatnich latach, w których zastępował królową. Wstępując na tron w 60 roku życia, posiada już najzupełniejszą znajomość wszelkich funkcji królewskich. Nie chcemy twierdzić, iż w ciągu jego długiego życia nie wydarzyło się nic, co — jak pragną ci, którzy go podziwiają i czeją — lepiej, żeby się nie było wydarzyło. Ale postępowanie jego było wprost nadzwyczajne. Nigdy nie zaniedbał swoich obowiązków w obec królowej i narodu i nigdy nie naśladował swoich przodków, którzy bawili się w takim, jak jego położeniu, w intrygi, a co jeszcze więcej, zawsze jak najstaranniej baczył, aby nie przekroczyć granicy, pociągniętej przez konstytucję. Nigdy przez jawne, osobiste sympatyje, nie skompromitował pozycji żadnego stronnictwa. — W obec wszystkich sług Korony zachowywał się równie grzecznie i równie uprzejmie. Zawsze był wesołym, miłym i szczerym, dla każdego wiernym przyjacielem, lojalnym przeciwnikiem. Posiada nadzwyczajne wykształcenie, jednakże bez skłonności do pedanterii, jest jednym słowem angielskim gentlemanem od stóp do głów.

Z Warszawy.

(Towarzystwo osad rolniczych. — Projekt wzniesienia w Warszawie pomnika ks. Piotrowi Baudouinowi. — Stowarzyszenia rolnicze w Królestwie. — Nowy przepis russyfikacyjny).

Wyszedł właśnie drukiem rocznik Towarzystwa osad rolnych za r. 1899 dający obraz pracy ludzi dobrej woli w zakresie umoralnienia przestępców małoletnich. Instytucja ta, oparta na filantropii prywatnej i niejednokrotnie na zjazdach kryminologów za wzór stawiana, jest niezawodnie chlubą polskiego społeczeństwa. Działalność Towarzystwa rozwija się pomyślnie, ratując od upadku i nawracając na drogę obowiązku i pracy młodzież, która inaczej musiałaby się zdemoralizować ostatecznie w murach więziennych. Na szerszy rozwój tej działalności nie pozwala niestety brak środków pieniężnych. Potrzebne są zwłaszcza fundusze na budowę schroniska dla wychowanców, opuszczających zakłady poprawcze.

W pismach warszawskich poruszono sprawę wzniesienia na placu Wareckim pomnika ks. Piotrowi Gabryelowi Baudouinowi, misjonarzowi i założycielowi domu wychowawczego dla podrzutków i szpitala Dzieciątka Jezus.

Dopóki na placu Wareckim stał szpital, był on najlepszym pomnikiem dla wielkiego opiekuna sierót. Obecnie szpital zostaje przeniesiony za krańce miasta, zniknie więc ze śródmieścia dzieło tego zacnego człowieka; słusznie więc podnoszą się głosy, aby na wieczną rzeźbę pamiętkę i dla świadomości pokoleń przyszłych, na placu Wareckim wzniesiono odpowiedni pomnik Baudouinowi.

Minister rolnictwa zatwierdził świeżo ustawę plockiego Towarzystwa rolniczego. W ten sposób już wszystkie gubernie Królestwa Polskiego posiadają własne Stowarzyszenia rolnicze, a mianowicie Towarzystwa rolnicze istnieją w guberniach: kieleckiej, łomżyńskiej, plockiej i suwalskiej, w pozostałych zaś 6 guberniach czynne są spółki rolne (syndykaty). Oprócz tego w Warszawie istnieje przy oddziale Tow. popierania przemysłu i handlu „Sekcyja rolna“.

Na fakultecie medycznym Uniwersytetu warszawskiego osoby, kończące nauki zagranicą, dotychczas składały mogły egzamina, celem otrzymania prawa praktyki w Rosyji w jednym z języków „obcych“. Odtąd postanowiono, iż osoby te przedstawiać mają świadectwa, odpowiadające wydawanemu w Rosyji po ukończeniu gimnazjum świadectwu dojrzałości, oraz, że egzamina składać muszą wyłącznie w języku rosyjskim.

Królowa Wiktorya.

Wiener Abendpost donosi: Najj. Cesarz Franciszek Józef wystosował następujący telegram kondolencyjny do króla angielskiego: „Zgon Twej dobrej matki bardzo głęboko Mię wzruszył. Wyrażam Ci z powodu tej wielkiej straty Moje serdeczne współczucie. Matka Twoja była dla Mnie przez wiele lat wierną i łaskawą Przyjaciółką, a te uczucia wzajemnej przyjacielskiej sympatii były także zawsze podstawą Naszych stosunków politycznych. Mam nadzieję, że z powodu śmierci Twej niezapomnianej Matki nie nastąpi w tym kierunku żadna zmiana, że Obaj wytrwamy dalej w dotychczasowych tradycjach, i że narody Nasze cieszyć się będą także w przyszłości błogimi skutkami Naszych dobrych wzajemnych stosunków“.

Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand udaje się do Anglii na pogrzeb królowej Wiktoryi, w zastępstwie Najj. Cesarza Franciszka Józefa.

Namiestnik hr. Goess wyraził imieniem Rządu współczucie konsulowi angielskiemu w Tryeście.

Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu węgierskiego wiceprezydent Daniel poświęcił gorące wspomnienie s. p. królowej Wiktoryi i na znak żałoby przerwał na krótki czas obrady.

Reichsanzeiger we wspomnieniu poświęconem królowej Wiktoryi, powiada, że naród niemiecki przyłącza się do żałoby narodu angielskiego.

Norddeutsche Allg. Ztg. podnosi ogromne zasługi zmarłej królowej około utrzymania dobrych stosunków z Niemcami i pokoju europejskiego.

Daily Telegraph pisze: Królowa Wiktorya była ideałem kobiety; najlepszą i najłaskawszą z dobrych. Z jej śmiercią skończył się „Wiek Wiktoryjski“.

Standard oświadcza, że był czas za panowania królowej Wiktoryi, w którym republikańizm był w Anglii bardzo rozpowszechnionym, lecz znikł on w ciągu dalszego panowania królowej.

Figaro, omawiając zgon królowej Wiktoryi, zaznacza, że Francya reprezentowana będzie na jej pogrzebie przez osobną deputację, na której czele stanie wiceadmirał de la Jaille, — Prasa francuska sądzi, że zmiana

tronu nie wywrze zmiany w polityce angielskiej. *Gaulois* pisze, że Francya w obecnej chwili po raz pierwszy współczuje z Anglią. Śmierć królowej Wiktoryi wytworzyła o wiele większą lukę, aniżeli śmierć Katarzyny albo Elżbiety, żadna regentka nie rozumiała tak dobrze swego czasu ani obowiązków, jak Wiktorya.

Prywatne telegramy dzienników donoszą z Cowes: Gdy członków rodziny królewskiej we wtorek po raz ostatni przywołano do łoża królowej Wiktoryi, weszli pierwsi do pokoju cesarz Wilhelm i ks. Wali, a inni członkowie za nimi. Królowa odzyskała na chwilę przytomność, ucieszyła się obecnością dzieci i szczególną wdzięczność wyraziła cesarzowi Wilhelmu za jego przybycie.

Królowa otoczona całą rodziną, przemówiła naprzód kilka słów do ks. Wali, następnie do innych członków rodziny, a wreszcie do cesarza niemieckiego. Następnie zabrakło już jej siły do mówienia. Ostatnim wyrazem było *Good bye*, poczem głowa opadła na poduszki i królowa skołała. — O godzinie 3,47 wieczorem po skonstatowaniu śmierci królowej przez lekarzy, wyszedł szef policyi z pałacu, stanął przed domem i zawołał: „Gentle mani, królowa umarła!“ W ten sposób rozniósł się wieść zaraz po Osborne. Telegraf podał ją dalej.

Podług telegraficznych doniesień z Cowes, dotychczas nie jest zamierzone wystawienie zwłok królowej, ani w Osborne, ani w Windsorze. Zwłoki spoczywają obecnie w sali jadalnej zamku Osborne, którą zamieniono w kaplicę. W ciągu dnia wczorajszego przypuszczono do zwłok służbę. Trumna prawdopodobnie dzisiaj odwieziona będzie do Windsoru. Dzień pogrzebu nie jest jeszcze oznaczony.

Wiedeń, 24 stycznia. Najd. Arcyksiążę Otton i Jego Najd. Małżonka wyrazili wczoraj po południu osobiście ambasadorowi angielskiemu współczucie z powodu zgonu królowej Wiktoryi.

Wczoraj także w ciągu godzin popołudniowych zjawili się w ambasadzie całe ciało dyplomatyczne, a również składali swoje kondolencye liczni dostojnicy dworcy i państwowi.

Berlin, 24 stycznia. Na wczorajszym posiedzeniu parlamentu niemieckiego kanclerz hr. Btlow poświęcił serdeczne wspomnienie królowej Wiktoryi i oświadczył, że rząd podobnie jak i naród niemiecki szczerze współczują z narodem angielskim z powodu poniesionej straty. Po przemówieniu prezydenta hr. Ballestrema upoważniono go do wyrażenia współczucia parlamentu cesarzowi i cesarzowej niemieckim.

Rzym, 23 stycznia. Na wczorajszym posiedzeniu senatu minister spraw zagranicznych margr. Visconti Venosta z gorącym współczuciem uczcił pamięć zmarłej królowej angielskiej. Uchwalono wysłać imieniem senatu telegram kondolencyjny do króla angielskiego.

Paryż, 24 stycznia. Prezydent Loubet jeszcze we środę wieczorem telegraficznie wyraził swoje współczucie królowi. Wczoraj rano wszyscy ministrowie złożyli kondolencye w ambasadzie angielskiej. Prezydent Loubet odwołał zapowiedziane na wczoraj przybycie swe na przedstawienie w Théâtre Français. Również odwołano otwarcie wystawy obrazów w obecności Loubeta, oraz obiad u Loubeta, który miał się wczoraj odbyć na cześć dyplomatów.

KRONIKA

Lwów, 24 stycznia.

— Wybór uzupełniający jednego członka Rady powiatowej w Krakowie z grupy najwyższej opodatkowanych z kategorii handlu i przemysłu, rozpisano Prezydium Namiestnictwa na dzień 21 lutego b. r.

Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowym o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborem starostwo.

— W stanie zdrowia ks. Adama Sapiehy nastąpiło wczoraj nieznaczne polepszenie.

— Dziennika urzędowego c. k. Rady szkolnej krajowej w Galicyi w zakresie szkół ludowych, redagowanego w c. k. Radzie szkolnej krajowej, nr. 3 wydany dnia 23 stycznia 1901 zawiera: Rozporządzenie c. k. Rady szkolnej krajowej w sprawie uchylecia terminów jesiennych dla całkowitych egzaminów dojrzałości w c. k. żeńskim seminarjum nauczycielskim we Lwowie, tudzież udzielania dyspens od normalnego wieku; Wiadomości osobiste; Wezwanie; Organizacya szkół; Budowa szkół; Książki szkolne; Konkursa; Ogłoszenia; Ogłoszenie licealcy.

— Ruch ogólny na kołomyjskich kolejach lokalnych otwarto d. 16 b. m., ruch towarowy zaś, a tem samem i ruch ogólny na szlakach Hadikfalva-Brodina i Karlsberg-Hatna otwarto dnia 23 b. m. pociągiem nr. 2853, względnie pociągiem nr. 4453.

Podjęto także napowrót wstrzymany ruch ogólny pociągów na szlaku Dolina-Wygoda.

— Z Uniwersytetu. P. Stefan Rudnicki, rodem z Przemysła, otrzymał na lwowskim Uniwersytecie stopień doktora filozofii, a p. Grzegorz Manugiewicz, rodem z Kut, stopień doktora praw.

— Posiedzenie Rady miejskiej odbędzie się dziś, d. 24 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej.

— Powszechnie wykłady uniwersyteckie. Piątek, dnia 25 b. m., w Zakładzie fizycznym (ul. Długosza 8) od godziny pół do 8 do pół do 9 prof. dr. Ignacy Zakrzewski „O świetle“ (z demonstracyami);

w szkole im. Staszica (ul. Skarbowska 45) od godziny 7 do 8 prof. dr. Stanisław Głabiński „Statystyka Galicyi“.

— Powszechnie wykłady uniwersyteckie na prowincyi. W niedzielę, dnia 27 b. m.: w Drohobyczu dyr. dr. Fr. Tomaszewski „O powietrzu“ (z demonstracyami);

w Przemysłu prof. M. Lityński „Rzeźba starożytnych Greków i Rzymian“ (z demonstracyami);

w Samborze prof. dr. Gustaw Roszkowski „O sądach polubownych w sprawach międzynarodowych“;

w Stanisławowie prof. K. Gorecki „Budowa wszechświata“;

w Strju dr. Z. Landau: „Koleje Galicyi, ich rozwój i wpływ na handel i przemysł“ (z demonstracyami);

w Tarnopolu prof. J. Zamorski „Cywilizacya współczesna“ (ciąg dalszy);

w Złoczowie dr. J. Mazanek: „Pielęgnowanie chorych“.

6)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

(„Mercede“ p. Ippolito Pito d'Aste).

III.

(Ciąg dalszy).

Jacopo naskakiwał trochę pięknej kobiecie flirtując z nią w taki sposób, że mogło dojść do ściślejszych stosunków, albo także skończyło się na niczem. Ona przyjmowała jego umizgi z pewnym rodzajem uśmiechu, który będąc szczerym i przyjaznym, świadczył, że jest ona kobietą przywykłą do podobnych ataków ale i do obrony, w każdym razie jednak nie wydawało się, aby miała zamiar bardzo być srogą.

Jacopo przypuszczał także tę ostatnią ewentualność, szczególnie gdy otrzymał ów bilet zapraszający do teatru. Postanowił sobie, że okaże się wdzięczny za tę uprzejmość i wybrał się do domu pani Brumardi, aby z nią razem pojechać do teatru.

Baronessa nie była samą; w salonie znajdowała się druga kobieta, wybierająca się widocznie razem z nimi do teatru. Nastąpiło przedstawienie.

— Signor Jacopo Villafieri, signora Lidya Giuliani.

Zdarzają się czasem nagłe i niewytłumaczone sympaty! Jacopo, ujrawszy obcą osobę w salonie, zagryzł usta z niezadowolonym widząc, że słodkie *tête à tête* z młodą kobietą nie przyjdzie do skutku; ale gdy spojrzawszy na Lidyę ujrzał oczy, które oczarowały go od razu, uśmiech, odkrywający dwa rzędy pereł w ustach, postać pełną dystynkcyi w stroju bez zarzutu, uwytłumaczającym posągowe kształty, gdy zwrócił uwagę na cudowne włosy, zadziwiające swoim ogromem... był zdumiony i pozyskany od razu!

Signora Lidya posiadała w mówieniu komplementów miarę właściwą kobietom dobrego towarzystwa, była dostatecznie inteligentna i dość wykształcona, rozmawiała o wszystkim z wdziękiem i sprytem.

Powóz już czekał, pojechali więc we troje do teatru Carlo Felice. Jacopo od tej chwili wszystkie słowa, uśmiechy i boly przeniósł na nową znajomą.

Nie można twierdzić, aby baronessa Eliza nie była trochę urażona podobnym obratem rzezy; ale była to kobieta rozsądna. Wiedziała dobrze, iż nie było walki gdy szło o sympatyę: nieco starsza od Lidyi, była przecież bardzo piękną i być może, iż chciała się pochwalić przed przyjaciółką tym nowym wielbicielem, a tymczasem ona go jej odebrała... cóż miała robić? przyciągnąć go napowrót? Nadto miała dobrego wychowania i rozsądku.

Jacopo i Lidya nie słyszeli ani jednej nuty z „Trubadura“. Kawaler Teodoro nie pojawił się w łoży. Lidya oznajmiła Villafieremu, że mąż pozostawia jej zupełną swo-

bodę, że najczęściej spędza wieczory w klubie na grze w karty, że z tego powodu, Villafieri może śmiało zrobić jej wizytę nie czekając osobistego poznania się z Giulianim.

Po skończonem przedstawieniu odwieziono Lidyę do domu na via Assarotti, a ponieważ Eliza mieszkała w sąsiedztwie, na via Palestrino, nie długo byli sami razem z artystką i dobrze się stało, bo w usposobieniu, w jakim byli oboje, trudno by im było prowadzić z sobą spokojną i obojętną rozmowę.

Jacopo wrócił do domu cały wzburzony. Nie mógł ukrywać przed samym sobą, że ta kobieta uczyniła na nim takie same niepokojące wrażenie, jakiego doświadczył przed dwunastu laty na widok zdradliwej istoty, uwiecznionej w operze jego pod nazwą Eulalii.

Kim była owa Lidya? czemu weszła mu w drogę? czemu ją poznał?

Pierwsze jego postanowienie było najrozsądniejsze: wyjechać nazajutrz zrana do Turynu, gdyż obecnie żadne zobowiązania z impresaryem jego opery już go nie trzymały w Genui; ale nie miał na to siły!

Nazajutrz rzucił dwa bilety wizytowe u Giulianich.

W dwie godziny potem otrzymał bilet Giulianiego z dopiskiem, wyrażającym zadowolenie z zaszczęty jako miała jego żona poznawszy tak znakomitą osobistość i życzenie zobaczenia go rychło w swoim domu.

Następna wizyta u Giulianich była przyjęciem nad wyraz serdecznem i Villafieri ani myślał już ruszać się z Genui!

Początkowa sympatya do Lidyi przeszła w potężną namiętność, a w miesiąc później, kryjąc twarz na jego piersiach Lidya szeptała:

— Kochaj mnie bardzo, Jacopo, bo dla ciebie wszystko poświęciłam!

V.

Nadszedł listopad. Mercede od trzech miesięcy znajdowała się w domu Adorni i nowe życie rozpoczęło się dla niej, biedaczki, której nie wiele brakowało, aby całe życie przeżyła w Instytucie, w którym szesnaście lat pozostawała.

W trzy miesiące, zmiana fizyczna nastąpiła w niej tem dokładniejsza, że tak szybko ustalona.

Piękna ognistą pięknością, w oczach jej teraz błyszczały płomienie, a włosy jej swobodnie układały się w karby, nie krępowane i niechowane: jednym słowem Mercede mogła teraz wieść życie stosowne do jej wieku i usposobienia.

Pomimo tego, Lucia dziwiła się nieraz widząc ją zamyśloną i poważną. Cień smutku od czasu do czasu pokrywał to piękne czoło i wtedy nie nie pomagało, ani pieśczęoty, ani żarty i pocałunki jej „dziecinki“, jak Mercede nazywała Lucię.

Kawaler Adorni zajmował obszerny i bogaty apartament na Via Nuova; na pierwszym piętrze mieściły się biura banku, drugie piętro całe stanowiło prywatne mieszkanie bankiera. Attilo i Lucia byli jedynymi spadkobiercami majątku, który powiększał się coraz bardziej, dzięki zręcznym i szczęśliwym spekulacyom.

(Ciąg dalszy nastąpi).

— **Szematyzm Królestwa Galicji i Lodomerji** wraz z W. Ks. Krakowskim na rok 1901, wyszedł w tych dniach nakładem c. k. Namiestnictwa.

Podręcznik ten nabyć można w administracji *Gazety Lwowskiej* i we wszystkich c. k. starostwach po ustanowionej cenie 5 K.

— **Nowa gałąź przemysłu domowego.** Już rok dobiega, jak z inicjatywy lwowskiego Koła pań Towarzystwa Szkoły ludowej nieliczne grono pań pod osłoną tegoż Towarzystwa rozpoczęło usiłowania, aby w wychowanie społeczne wprowadzić pracę pożyteczną i wynagradzaną, jako czynnik równorzędny z oświatą, która tylko w połączeniu z rozwojem ekonomicznym może wydać pewne i trwałe rezultaty.

Na początek wybrano najdrobniejszy artykuł, nie wymagający wielkiego nakładu i który sam przez się wnosy potrzebne kapitały.

Rozpoczęto od wyrobu guzików do bielizny. Pierwsze przewodnice w tym kierunku zabrały się same ochoczo do roboty, żeby własnymi rękami niezbędną fundusz początkowy na powyższe cele zebrać i własnym przykładem zachęcić do pracy.

Wieść, że „bogate panny zarabiają“, tak dalece pobudziła do naśladowania potrzebujących istotnie zarobku, że akcja mogła się pomyślnie rozwijać i w krótkim czasie wykazać, jak myśl zainicjowana jest żywotną.

Dzisiaj ta gałąź przemysłu, do niedawna u nas wcale nieznaną, rozszerza się coraz bardziej w różnych okolicach kraju, we Lwowie, w Krakowie, w kołomyjskim, tarnowskim i t. d., i zaczyna się aklimatyzować. Zwróciło to już uwagę czujnych firm zagranicznych, które otwierając przynajmniej, że guziki wyrobu tutejszego są znakomicie wykonane (*prächtig ausgeführt*), trwałością przewyższają wyroby obce a tańsze są w cenie. Zależy teraz wszystko od pp. kupców i przemysłowców z jednej, a od publiczności z drugiej strony, aby zapewnić dalszy rozwój tej gałęzi przemysłu krajowego, która z drobnych początków może stać się jednym z pokaźnych czynników ekonomicznych dla naszej ludności miejskiej i wiejskiej.

Co roku klęski elementarne, nieurodzaj, wylewy i pożary niszczą cały dorobek rolnika i setki rodzin pozbawiają środków do życia. Rozpowszechnienie przemysłu domowego po wsiach miastach i miasteczkach, może złemu w wysokim stopniu zaradzić i znacznie zmniejszyć ogrom klęski. Popierana przez koło pań gałąź przemysłu domowego ma wszelkie warunki, aby spełnić choć w części to zadanie. Zwracamy na nią uwagę wszystkich dbających o dobro kraju i społeczny interes.

Zatrudni ona może tysiące robotnic, by zaspokoić zapotrzebowanie tego artykułu w kraju, a przemysł ten miałby także zapewniony zbytni za granicą, gdyż już kilka poważnych firm niemieckich zgłasza się z gotowością nabywania tych artykułów u nas wyrabianych.

Ile czasu wolnego od zajęć gospodarskich można pożytecznie użyć, ile może zyskać na tem kraj i nasza uboga ludność! Jaki jasny promień w chatę ubogiego wprowadza pociechę. że może pracować, że trud jego zapewni mu utrzymanie, że jest pożytecznym członkiem społeczeństwa. Jeżeli nadto pracę swą może wykonywać w domu, jako przemyślny domowy, jeżeli ona nie odrywa go od ogniska rodzinnego, ale owszem zacieśnia węzły rodzinne i jednoczy wszystkich u wspólnego celu, wtedy praca ta staje się dla niego prawdziwym błogosławieństwem. Tak, praca racjonalna i głęboko pojęta jest jedyną żywotną źródłem poczucia osobistej godności, moralnej tęgości charakteru, jest podstawą wszystkich cnót społecznych, pienu, z którego wykwita kwiat prawdziwej kultury tem głębszej i istotniejszej, że wypielęgnowanej własnym trudem i znojem.

Podniesienie pracy dla chleba do środka kształtującego charakter jednostki i siłę narodu, stanowi obok usiłowania bytu ubogiej ludności główny cel usiłowania koła pań i osób współdziałających. Wyznaczanie robotnic, opieka nad nimi i ciągłe stykanie się z robotnicami daje do tego najlepszą sposobność.

Mamy nadzieję, że społeczeństwo nasze w dobrze zrozumianym własnym interesie poprze te usiłowania, spodziewamy się, że coraz więcej osób ze szczerą wolą i w jedności ducha przyłączy się do wspólnej pracy, że publiczność będąca żądną po sklepach tylko krajowego wyrobu, a ponownie kupcy, którzy nieraz dali już dowody ducha obywatelskiego, będą do swoich sklepów chętnie nabywali krajowe wyroby.

W miarę rozwoju i doznanego poparcia zostaną wprowadzone także inne pożyteczne gałęzie przemysłu domowego.

Obecnie jako nowość zaczęto też wyrabiać bardzo efektowne i trwałe guziki jedwabne o różnych kolorach i deseniach do kołder i poscieli. Guziki te w odpowiedni sposób wykonane mogą wyprzeć obce wyroby szmuklerskie, używane do strojów damskich.

Blizszych informacji udzielają panie: *Białoskórska*, *Marcelina Czapliska*, ul. Długosza 21; *Wanda Harasymowiczowa*, ul. św. Mikołaja 11; *Olga Kulczycka*, Chorążczyzna 14; *Panny Pławickie*, Krzyżowa 7; *Apelia Starzyńska*, Chorążczyzna 18; *Wanda Steczkowska*, plac Bema 4; *Karolina Turnawska*, Zyblikiewicza 38; *Malwina Twardowska*, ul. Józefa Poniatowskiego 8.

— **Prawa publiczności** udzielił Ministerstwo oświaty prywatnej 1-klasowej szkole ewangelickiej w Moosberg, okręgu jaworowskiego, począwszy od r. szkolnego 1900/1901.

— **Zaproszenia na bal prasy** zostały już w przeważnej części przez komitet rozesełane. Ze względu na to, że galicyjskie nasze szematyzny, skrowidze i t. d. nie są dostatecznie dokładne, zdarzyć się mogło, iż bez winy komitetu nie wysłano zaproszenia komuś, najzupełniej do tego uprawnionemu. Uprasza się wobec tego tych, którzy życzą sobie zaproszenie na bal prasy otrzymać, ażeby zgłaszali się listownie wprost do członka komitetu p. A. Miłskiego (ul. Akademicka 10).

— **Wieczór z tańcami** odbędzie się w Kole literacko-artystycznym z powodu przypadającego w sobotę, 2 lutego, balu szermierzy, w niedzielę 3 lutego. Do tańca przygrywać będzie tym razem kapela wojskowa, a specjalnie związany komitet pracuje usilnie, by zabawa jak najlepszym uwieńczeniem została skutkiem. W program wieczoru wchodzi kotylion; miłą jego pamiątką staną się niezawodnie karneceki, malowane przez grono artystów-malarzy. Wstęp dla członków „Koła“ i ich rodzin bezpłatny; wprowadzeni goście płać po 2 K. od osoby. Zapisywać się już z dniem dzisiejszym można u marszałka „Koła“.

— **Z „Lutni“.** Przedkoncertowa próba obchód z orkiestrą odbędzie się we czwartek o godzinie 7 wieczorem. O liczne zebranie się uprasza przewodniczący „Lutni“.

— **Rada szkolna krajowa** udzieliła bezprocentowych pożyczek na budowę szkół: gminie Czarnokońce wielkie, okręgu husiatyńskiego, w kwocie 2000 K. i gminie Stechnikowce okręgu tarnopolskiego w kwocie 2000 K.

— **Z „Gwiazdy“.** Na dochód funduszu Stowarzyszenia odbędzie się w sobotę, 26 b. m., wieczorek maskowy.

— **„Skała“ lwowska** urządza na rzecz funduszu wdów i sierót w sobotę, d. 26 b. m., wieczór karnawałowy z kompletną orkiestrą „Skały“. Zaproszenia otrzymać można w Stowarzyszeniu. Lista otwarta.

— **W kasynie urzędniczym** odbędzie się w sobotę, 26 b. m., wieczorek z tańcami. Lista otwarta. Zapisywać się można u gospodarza kasyna w gmachu hr. Skarbka od godziny 7—10 wieczorem.

— **Z Czytelni kobiet.** W sprawie rękodzielniczej szkoły dla kobiet odbędzie się w niedzielę o godzinie 11 w południe w Czytelni kobiet (przy ul. Batorego 11) posiedzenie, na które Czytelnia zaprasza wszystkie osoby, sprawą tą tak dziś ważną żywiej się zajmujące.

— **Na rzecz ubogiej młodzieży szkolnej** bez różnicy wyznania, staraniem komitetu obywatelskiego pod przewodnictwem dr. Kaliny i ks. J. Gnatowskiego w dniu 28 b. m. odbędzie się wielkie przedstawienie w „Coloseum“, pasaż Hermanów, ul. Słoneczna. Rozprzedażą biletów zajmuje się również komitet. Blizsze szczegóły ogłoszą afisze.

— **Egzamina kwalifikacyjne** dla nauczycieli i nauczycielek szkół ludowych rozpoczyna się przed komisją egzaminacyjną w Krośnie dnia 18 lutego b. r. Termin do wnoszenia podań oznaczony do dnia 10 lutego b. r.

— **Bardzo zajmujący koncert** wykona „Lutnia“ lwowska ze współdziałaniem pierwszorzędnych sił artystycznych w przyszłym tygodniu, którego dochód przyznaczyła na odbudowę spalonej niedawno wieży jasnogórskiej. Odspiwane zostanie wspaniałe oratorium Mieczysława Sołtysa „Słuby Jana Kazimierza“ z towarzyszeniem orkiestry 30 pułku piechoty. „Lutnia“ pracuje od kilku tygodni nad wzorowym wykonaniem tego podniosłego, a niestety prawie nieznanego dzieła — a obecnie rozpoczęło Towarzystwa próby z pełną orkiestrą i solistami. W wykonaniu solowych partii przyrzekli współudział pp. Gracka-Krzyżanowska (sopran), Szymański (baryton), Niżankowski (bas) i Chmieliński (deklamacja na tle akompaniamentu orkiestralnego). Koncert ten będzie zarazem uczczeniem dwudziestolecia istnienia Towarzystwa i z tego powodu budzi także niezwykle zajęcie i zapał u wykonawców. Należy dodać, że treść dzieła łączy się ściśle z dziejami klasztoru w Częstochowie i dla tego musimy nazwać myśl wykonania tego dzieła na dochód odbudowy wieży tego klasztoru za nader szczęśliwą.

Nie wątpimy też, że publiczność lwowska pospieszy tłumnie na wspomnianą produkcję, której cele artystyczne i patriotyczne tak harmonijnie się łączą.

— **Lwowskie Towarzystwo łyżwiarskie** ogłasza: Na przyjęcie gości z rozmaitych stron zagranicy, a przedewszystkiem z Warszawy przybyłych mających, aby wziąć udział w konkursach, w jeździe sztucznej i szybkiej na łyżwach na dzień 3 lutego r. b. rozpisanych, urządza Towarzystwo bankiet, który odbędzie się w salach hotelu Georgea w niedzielę, 3 lutego r. b. o godzinie 8 wieczorem. W bankiecie, za złożeniem ustanowionej opłaty, może przyjąć udział każdy członek Towarzystwa bez osobnych zaproszeń, jeśli najpóźniej do dnia 1 lutego r. b. godz. 6 wieczorem zgłosi w tej mierze w kancelarii wydziału oznajmienie swoje. —

Późniejsze zgłoszenia nie będą uwzględnione. Natomiast do osób po za towarzystwem stojących, wystosowane będą z wydziału na bankiet poszczególne zaproszenia.

— **Z Trybunału państwa.** Przed Trybunałem państwa odbyła się rozprawa doniosła dla galicyjskiego Wydziału krajowego. Mianowicie szło o to, że dolno-austriacki Wydział krajowy zażądał od Wydziału krajowego galicyjskiego zwrotu kosztów szpasańskich za osoby wydalone z Węgier do Austrii. Węgry wydającą przynależnych do Galicji obywateli z granic swoich, czynią to przez Wydział krajowy dolno-austriacki.

Otóż Wydział krajowy galicyjski podniósł zarzut, że Wydział krajowy dolno-austriacki nie ma prawa bez ponownego orzeczenia wykonywać na koszt Galicji zarządzeń rządu węgierskiego. Wydział krajowy Austrii Dolnej podniósł na to, iż istnieje układ z Węgrami oparty na wzajemności, a z drugiej strony, że gdyby nawet tej wzajemności nie było, to między Wydziałem krajowym Dolnej Austrii a Wydziałem krajowym galicyjskim istnieje odpowiedni układ z r. 1875. Zastępca galicyjskiego Wydziału krajowego dr. Edmund Kornfeld podniósł, iż taki układ nie istnieje. Wprawdzie galicyjski Wydział krajowy w owym roku zaproponował podobny układ, ale Wydział krajowy Dolnej Austrii część tylko wniosków przyjął, a część odrzucił, układ zaś obowiązywałby obie strony tylko wtedy, gdyby był w całości przyjęty. Na tej też podstawie Trybunał państwowy odrzucił skargę dolno-austriackiego Wydziału krajowego.

— **Zwłoki** dwojga nowonarodzonych niemowląt znaleziono wczoraj podrzucone w Krakowie w jednym z domów na Kleparzu. Zwłoki jednego dziecka obwinęte były w starą pele-rynę, drugie w spodnicę i bieliznę kobiecą. Podejrzenie podrzucenia zwłok noworodków zwraca się przeciw pewnej przybyłej z Prus kobiecie, która bawiła chwilowo we wzmiankowanym domu, a przywiozła z sobą różne pakuiki.

— **Zmarł** w ostatnich dniach: w Wiedniu, Stanisław Chotoński, artysta-malarz, Warszawianin.

— **Nieszczęśliwy wypadek.** Z Przemysła donoszą: Na „Podwiniu“ zamieszkała zarobnicza Hatałska, pragnąc ogrzać się, roznieciła ogień ze słomy. Płomień objął odzież a Hatałska odniosła tak silne poparzenia, że odwieziona do szpitala, dogorywa.

— **Odnaczenie Polaka.** Delegowany na wystawę paryską przez rosyjskie ministerstwo skarbu jako reprezentant komitetów wstrzeźliwości, Ludwik Skarzyński, otrzymał order Legii honorowej.

— **Dramat rodzinny.** Z Wiednia donoszą: W Meidlingu zdarzył się wczoraj straszny dramat rodzinny. Handlarz szmat Ignacy Lewkowitz został aresztowany pod zarzutem oszustwa. Żona jego zaraz po aresztowaniu męża wyszła z dwojgiem dzieci (2 letniem i 3 letniem) na trzecie piętro i rzuciła się z niemi na bruk. Lewkowitzowa zabiła się na miejscu, dzieci zaś bardzo okaleczone przewieziono do szpitala, gdzie wkrótce zmarły.

— **Niezwykłej zemsty** dokonali dwaj włóścianie na 22-letnim gospodarzu Adamie Juszcwskim w Saczynie, gm. Godzisz. Obaj napadli na Juszcwskiego i gdy jeden trzymał go za rękę, drugi — pisze *Gaz. Kal.* — odciął mu kozikiem ucho.

— **Długowieczność.** W tych dniach zmarła w Warszawie na Pradze Gitla Bajerowa, przeżywszy 100 lat. Staruszka jeszcze do roku zeszłego handlowała na Saskiej kępie karmelkami, gdzie przeszło od lat 60 trudniła się tym przemysłem.

— **Napad na proboszcza.** W Kroczach, gubernii kowieńskiej, przed kilku dniami na plebanii późnym wieczorem przybyło 3 drabów zamaskowanych i udali się wprost do pokoju proboszcza miejscowego. Tutaj — jak donosi *Kuryer Poranny* — jeden z nich schwytał kapłana za rękę i żądał wydania pieniędzy. Strwożony kapłan wyjął sto kilkadziesiąt rubli i wraz z zegarkiem oddał je łotrom, to im jednak nie wystarczyło. Wiedzieli oni, że proboszcz posiadał zebrane na budowę nowego kościoła w Kroczach 12.000 rubli i zażądali oddania im tej sumy. Kapłan pozornie zgodził się, mówiąc, iż pieniądze te ma w biurku w pokoju bocznym. Łotrzy udali się z proboszczem do tego pokoju, tutaj jednak kapłan zamiast pieniędzy wyjął z szuflady rewolwer i dał 2 strzały do napastników. Jednego z nich zabił na miejscu, drugiego ciężko zranił, trzeci zaś zdołał zbiec.

— **Ojcobójca.** Z Władysławowa donoszą: Dnia 13 b. m. we wsi Syntowty, w pow. władysławowskim, włóścianin Bartłomiej Kauras zabił w obecności kilku sąsiadów swego ojca, zadając mu kilka ran nożem. Zabójca zbrodniczego czynu dokonał po powrocie z karczmy, gdy ojciec nie zgodził się zapłacić za niego dosyć znacznej sumy, przegranej przez niego w karty. Zabójca natychmiast został uwięziony.

— **Studenci tureccy w Berlinie,** pobierający tam nauki na koszt tureckiej kasy państwowej znajdują się obecnie — jak donoszą dzienniki niemieckie — w opłakanym położeniu.

Od roku nie otrzymali ani grosza z należących im się stypendyów i dzisiaj cierpieć muszą prawdziwą nędzę.

— **Samobójstwo defraudanta.** Z Arnshachu w Bawarii donoszą, że w lesie miejskim znaleziono wiszącego na drzewie Adolfa Greinera kontrolora niemieckiego banku Landwirthschaftlicher Creditverein, który odebrał sobie życie, sprzeniewierzwszy 300 tysięcy marek.

— **Liczba mieszkańców Petersburga** według ostatniego spisu ludności wynosi półtora miliona. Od ostatniego spisu, ludność Petersburga wzrosła o 300.000 osób.

— **Pokarm przeszłości.** Jak przypuszcza pewien lekarz francuski, przyszli ludzie będą przyrządzali sobie jedzenie w postaci pigulek. W ten sposób ściśnięty i zgęszczony pokarm wynagrodzi skomplikowane skutki dzisiejszego obfitego odżywiania się. Ponieważ różne artykuły jadalne, które dziś pochłaniamy składają się z wody i z wielu niepożytecznych substancji, przeto uwolnione od tego wszystkie nasze potrawy przyjmą stopniowo postać pigulek, albo tabletek. Jadłospis więc przyszłego obiadu przedstawia się tak: Na pierwsze danie — pigułka, na pieczeń — pigułka, na leguminę — pigułka i na deser — pigułka.

— **Sokół w „Paryżu“.** W Paryżu powstaje nowe Stowarzyszenie polskie „Sokół“, którego celem ma być krzewienie zasad higieny i rozwój sił fizycznych za pomocą gimnastyki i wszelkiego rodzaju sportów.

— **Żywcem spalona.** W tych dniach w Paryżu zdarzył się okropny wypadek. Ofiarą jego padła dawna dama dworu cesarowej Eugenii, pani Dufour Duberger, staruszka 80-letnia. Pani Dufour była bardzo cierpiąca i pozostawała pod opieką pani Rose, pełniącej przy niej obowiązki pokojowej. Rano pani Rose oddaliła się na kilkanaście minut. Gdy wróciła, przerażona została kłębami dymu, wydobywającymi się z pokoju jej pani. Gdy otworzyła drzwi za pomocą sąsiadów i nadbiegłych pompierów, płomienie wybuchnęły z taką siłą, że z trudnością zdołano opanować ogień. Gdy wreszcie umożliwiono wejście do sypialni, znaleziono nieszczęśliwą ex-damę dworu skreconą konwulsyjnie na łóżku i zwęgloną. Wiedząc pani Duberger chciała zapalić małą lampkę, stojącą przy łóżku, ta wybuchnęła i zajęła płomieniem watę, którą pani Deberger miała owiniętą szyję i twarz. Poczem zapaliły się firanki i wszystkie stanęło w ogniu. W kącie znaleziono wazę serwską, na której wypisano: „Podarunek jej cesarskiej mości Eugenii — dla jej wiernej i przywiązananej damy dworu, pani Berty Dufour Duberger r. 1870“.

— **Wielka skandynawska wystawa** przemysłowa odbędzie się w r. 1904 w Kopenhadze.

— **Pijaństwo kobiet angielskich.** W ubiegłym roku aresztowali konstablowie na ulicach Londynu ni mniej ni więcej jak 11.000 kobiet za publiczne zgorzienie z powodu pijaństwa.

— **Cena kota.** Bogaty Amerykanin, Karol Wead, posiada kota, za którego dawano mu 125.000 franków. Jest to angora niezwyklej wielkości i piękności. We wszystkich konkursach otrzymywał zawsze pierwsze nagrody. Wead urządził mu apartament, złożony z kilku pokoiów i zapewnił mu wszelkie wygody.

Notatki literacko-artystyczne.

Uwagi godną nowość ujrzymy jutro na scenie naszej. Będzie to „Najstarsza“ — rzecz, którą z zajęciem oglądał już Kraków i Warszawa, a której należało się, aby i na naszą weszła scenę.

Le-mat're jest jej autorem — ów wytworny stylista, który przed sześciu laty zdobył sobie palmy akademickie, ale dawno już przedtem zasłynął nie tylko we Francji. Zasłynął zaś jako znawca sztuki i jako autor dramatyczny, lubujący się zwłaszcza w satyrze.

„Najstarsza“ to także satyra, przyodziana w szatę komedii — zauważamy od razu, nadzwyczajnie ruchliwej i dowcipnej. Autor „Flipoty“ przedstawia w niej walkę sześciu siostr, córek pastora szwajcarskiego — o męża.

Całość wesoła, żywa, ruchliwa, utrzymująca uwagę widza w ciągłym napięciu — jest mimo lekkiej szaty zewnętrznej obrazem obyczajowym, któremu nie brak głębszego znaczenia.

Artyści nasi będą mieli w komedii Le-mat're'a rozległe pole do popisu. Miejmy nadzieję, że wyzyskają je należycie. (L)

Z Akademii Umiejętności. Dnia 13 grudnia 1900 r. odbyło się posiedzenie Komisji historii sztuki pod przewodnictwem prof. dr. Maryana Sokolowskiego,

Prof. dr. Jerzy hr. Mycielski streścił pierwszą część rozprawy p. t. „Lucas Vorsterman i dwaj panowie polscy (1640—1646)“. We wstępnych uwagach podał krótki zarys stosunków artystycznych Polski z Niderlandami w pierwszej połowie XVII. w., których głównym

punktem wyjścia była podróż królewicza Władysława Wazy w jesieni r. 1624 do Flandry i nawiązana tam znajomość z Rubensem. Za tem poszedł mało znany dotąd stosunek Piotra Soutmana z polskim dworem i wielkimi panami, a w dalszym ciągu przybycie na dwór Władysława IV. Piotra Dankertsa de Ry i jego artystyczna działalność. Malarstwo niderlandzkie oddziaływało też przeważnie na polskich malarzy XVII. w.: flandryjskie na Leksyckiego, przejmującego się rycinami wykonanymi podług utworów Rubensa, oraz na Jana Tricjusza będącego uczniem Jordaensa i Daniela Frehera, holenderskie zaś już z epoki upadku wpłynęło na obu braci Lubienieckich, Teodora, ucznia Gerarda de Lairese i Krzysztofa, ucznia Adryana Bachera. W obec tego oraz w obec w ogóle licznych kulturalnych stosunków Polski z Niderlandami, w pierwszej zwłaszcza połowie XVII. w., stosunki dwu wybitnych osobistości w Polsce tego czasu ze znakomitymi artystami Flandryi nabierają więcej wagi i interesu tembardziej, że artyści ci zostawili nam ich portrety.

Jednym z nich jest Lucas Vorsterman (1595—1675), artysta należący do słynnej plejady rytowników grupujących się około Rubensa i wraz z Pawłem Pontusem w niej najznakomitszy. Ostatnia o nim praca naukowa p. Henryka Hymensa z Brukseli podaje wyczerpujący rys jego twórczości, naprzód we Flandryi wspólnie z Rubensem, następnie w Anglii, potem w Antwerpii z Van Dyckiem, wreszcie po roku 1637 wspomina o stosunku z Polakiem, którego jednak nie jest w stanie bliżej określić. Jest to młody ks. Bogusław Radziwiłł, który właśnie w tym czasie przybył do Niderlandów na nauki i dla nawiązania stosunków z całym światem ówczesnym światem zachodnim. Vorsterman bawi przy boku Radziwiłła czas jakiś na wojnie, a donosi o tem w liście do Konstantego Huygensa z dnia 25 marca, ale bez podania roku. Data jednak daje się dokładnie oznaczyć, a tem samem określić czas owego stosunku.

Na podstawie pamiętników Bogusława Radziwiłła stwierdza referent, że rokiem tym, w którym Radziwiłł wspólnie z Vorstermanem brał udział w wojnie, jest to rok 1641, i z tego to roku pochodzi wspomniany list, który jest jedynym znanym listem artysty. Referent przypuszcza, że w tym czasie Vorsterman wykonał też portret Radziwiłła, którego jednak nie posiadają większe nawet europejskie zbiory, a p. H. Hymans też o jego istnieniu nie wie, w końcu podał referent wiadomość o przelotnym stosunku miłosnym ks. Bogusława z jedną z największych piękności owego czasu, portretowaną przez Van Dycka, Beatryksą de Cusance.

P. Bartynowski dodał objaśnienie, że wniosek referenta jest trafny, gdyż w istocie zna on rycinę portretu ks. Bogusława Radziwiłła wykonaną przez Vorstermana, a znajdującą się w prywatnych zbiorach ks. Ferdynanda Radziwiłła, która w obec powyższych wywodów prof. Mycielskiego zdaje się być unikatem, ale której datę powstania można w obec tego w zupełności oznaczyć.

Przewodniczący przedstawił bardzo ciekawą komunikat p. Fournier z Lyonu o pasach polskich fabrykowanych w Lyonie. Wykonywała je w drugiej połowie XVIII. wieku słynna fabryka Gnyot et Germain, do której później jako trzeci wspólnik należał Pierre-Toussaint-Dechazelle, rysownik fabryki. Wyroby jej rozchodziły się i były poszukiwane na rynkach Lipska i Frankfurtu, a także w Polsce i Rosyji, gdzie dwór petersburski sprowadzał je na wielkie uroczystości dworskie.

P. Ludwik Puszet podał wiadomość o figurze Matki Boskiej wykonanej w drzewie z końca XIV. lub początku XV. w. znajdującej się w muzeum dycecyjalnym poznańskim, której jednak miejsce pochodzenia dokładnie nie jest znane. Również przedstawił p. Puszet fotografię i opis płaskorzeźby w kościele N. M. P. in Summo w Poznaniu przedstawiającej św. Stanisława wskrzeszającego Piotrowina a pochodzącej zapewne z końca XVIII. wieku.

Wydawnictwo „Pomników Krakowa“ dobiegło już 11 zeszytów. Z tego co pp. Maksymilian i Stanisław Cerehowie z pomocą dr. Feliksa Koperskiego dotychczas dali, można już powziąć w przybliżeniu pojęcie o rzeczywistej wielkiej wartości dzieła. Jak na poprzednie zeszyty, tak i na jedenasty złożyło się dwadzieścia z górą wiernych podobizn krakowskich pomników. O zaletach tekstu objaśniającego rysunki, skreślonego przez dr. Koperskiego, wspominaliśmy na tem miejscu już niejednokrotnie.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we czwartek, po cenach dramatu „Nietoperz“. opera komiczna w 3 aktach Jana Strassa.

W piątek po raz pierwszy „Najstarsza“, komedia w 4 aktach a 5 odsłonach Juliusza Lemaitra; z udziałem pań: Stachowicz, Bednarzewskiej, Gostyńskiej, Jankowskiej, Solskiej, Mrozowskiej, Modzelewskiej, — pp. Chmielińskiego, Solskiego, Węgrzyna, Fiszera, Hierowskiego, Nowackiego, Stanisławskiego, Kliszewskiego, Jasielskiego i innych.

W sobotę „Carmen“, opera w 4 aktach Bizeta; gościnny występ Ignacego Warmutha i Eugenii Strassern. Pierwszy występ kapelmistrza p. Spetrino.

W niedzielę o pół do 4 po południu „Poppybadło“, sztuka w 4 aktach Jana Szutkiewicza.

W niedzielę wieczorem o godzinie 7 po raz 5 „Romantyczni“, komedia w 3 aktach Edmunda Rostanda.

Rozpocznie „W studni“, opera komiczna w 1 akcie Błodka.

Głosy publiczne.

Komitet sprowadzenia zwłok Fr. Chopina do kraju, ogłosił w dziennikach z dnia 11 stycznia 1901 komunikat, z którego mogłoby wynikać, że „Koło literacko-artystyczne“ miało jakąkolwiek styczność z funduszem, zebrany przez nieistniejący już komitet budowy pomnika Chopina, jakoteż, że nie było w możności funduszu tego rzekomo deponowanego w kasie Koła, wypłacić.

W obec tego wydział Koła literacko-artystycznego po wszechstronnem zbadaniu ksiązek i kwituryuszów oświadcza niniejszem:

1. że fundusz, zebrany przez b. komitet budowy pomnika Chopina nigdy do kasy Koła literacko-artystycznego nie wpłynął i Koło nigdy funduszem takim nie administrowało.

2. Wprawdzie członkowie byłego komitetu budowy pomnika Chopina oświadczyli, że fundusz „Koła“ w zarząd oddadzą, w skutek czego powziął wydział „Koła“ uchwałę z dnia 13 grudnia 1899 r. w myśl której fundusz wymieniony miał być wprost oddany do rąk JEKS. Techorznickiego, jednak fundusz ten zarządowi „Koła“ nigdy nie został doręczony.

3. Doszło do wiadomości naszej, że fundusz budowy pomnika Chopina został już oddany obecnemu komitetowi sprowadzenia zwłok Chopina do kraju.

Lwów, dnia 23 stycznia.

Dr. Józef Wereszczyński,
przewodniczący.

Kazimierz Skrzyński, Tadeusz Rybkowski,
zastępcy przewodniczącego.

Dr. Kazimierz Rakowski, Michał Rolle,
sekretarze.

Władysław Rudzki,
skarbnik.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Stosunki pracy w austriackiej produkcji rolniczej.

Podaliśmy na tem miejscu, z ciekawej publikacji wydanej z okazji wystawy paryskiej pod tytułem: „Administracja społeczna w Austrii u schyłku 19 stulecia“ (*Sociale Verwaltung in Oesterreich am Ende des XIX. Jahrhunderts. Wien und Leipzig 1900 I. Band*); — daty przedstawiające dotychczasowe rezultaty ubezpieczeń robotniczych w przemyśle i rolnictwie^{*)}. Obecnie chcemy również z tej publikacji przytoczyć niektóre szczegóły odnoszące się do „stosunków pracy, zwłaszcza położenia robotników i form jakie przybiera stosunek pracy w austriackim rolnictwie“. Daty te rzucają na stosunki rolnicze Austrii bardzo ciekawe światło.

Podobnie jak w innych krajach Europy spotykamy i w Austrii różne klasy robotników rolniczych, stojące na odmiennym stopniu ekonomicznym i społecznym. Z tem wszystkim dla należytego zbadania stosunków, koniecznym jest te różne odmiany robotnika rolniczego, które między sobą przedstawiają znowu formy przejściowe sklasyfikować i ująć w parę typów. I najszlachetniejszą wydaje się nam w tym względzie klasyfikacja, którą postawił Juama-Sternegg. Rozróżnia on jako główne typy robotnika rolniczego w Austrii: sługi domowe, dalej przyjętych umownie robotników (którzy rozpadają się znowu na wynagradzanych ordynacją, i zarobników kontraktowych) wreszcie właściwych zarobników. Obok tego z innego znowu stanowiska rozróżnia Juama-Sternegg robotników płatnych na czas i płatnych akordowo która to różnica odnosi się naturalnie tylko do robotników przyjętych umownie a nie do właściwych zarobników. specjalnym rodzajem robotnika rolnego, czy kontraktowo zgodzonego czy innego, jest w końcu: robotnik wędrowny.

Do służby domowej, czeladzi zaliczyć trzeba tych wszystkich robotników rolniczych, którzy mają mieszkanie i wikt w rodzinie pracodawcy i najmowani są na czas dłuższy, z reguły na rok. Robotnicy za ordynacją bran są również na czas dłuższy, z reguły na rok,

lecz nie mają wikt i mieszkania u pracodawcy, tylko prowadzą własne gospodarstwo, to też właśnie dlatego obok płacy pieniężnej mają zazwyczaj pewne pobory w naturaliach, grunt lub nawet i chatę. Jeszcze trudniej podciągnąć pod pewną jednolitą definicyę innych kontraktowo przyjętych robotników: są to w ogóle ci, którzy dla zapewnienia sobie pewnego minimalnego dochodu rocznego, zobowiązują się za oddaniem im bezpłatnem lub bardzo taniem: stajni, pola, za przyznaniem pewnych poborów naturalnych odrabiać żadaną od nich oznaczoną lub nieoznaczoną ilość dni roboczych, osobno płatnych i w ten sposób zapewniają pracodawcy, konieczną dla jego gospodarstwa ilość pracy, na którą służba czeladzi domowa nie wystarcza. Między tymi robotnikami są często mali posiadacze gruntów, którzy po obróbeniu własnego gruntu, mają jeszcze dosyć czasu zarabiać pracą u sąsiadów. Zwykły zarobnik wreszcie jest w służbie z dnia na dzień, dostaje z reguły tylko płacę pieniężną obok tego i wikt. Obok tych wszystkich typów robotnika rolniczego występuje jeszcze w południowych krajach Austrii stosunek kolonatu t. z. obrabianie cudzego gruntu za pewien udział w plonie. Robotnik zostający w tym stosunku (kolon) przedstawia typ pośredni między robotnikiem kontraktowo zgodzonym a dzierżawcą. Rozpatrzmy teraz, o ile typy powyższe robotników rolniczych występują w różnych krajach koronnych Austrii i jakie to ma znaczenie dla stosunków ekonomicznych poszczególnych krajów.

I w rolnictwie, podobnie jak w przemyśle objawia się coraz więcej tendencya do rozluźnienia węzłów patryarchalnych, jakie od tylu stuleci łączyły pracodawcę, przedsiębiorcę z jego robotnikiem. Złożyło się na to wiele przyczyn: raz ogólne stosunki obrotowe zwłaszcza rozpowszechnianie się coraz, nawet na prowincyi, pieniądza; podnoszący się coraz poziom wykształcenia klas włościańskich i powszechna służba wojskowa, znikanie odrębnego prawa dziedziczenia co do gruntów włościańskich, czy to ustawowego, czy tylko zwyczajowego, wreszcie i rosące coraz rozdrobnienie średnich i małych posiadłości włościańskich. Wszystko to musiało wywierać coraz bardziej dawny stosunek czeladzi domowej, sług domowych, robotników rolnych, stale należących do gospodarstwa pracodawcy, a w miejsce tego stosunku wprowadzać coraz luźniejsze, swobodniejsze formy organizacji pracy rolniczej; formy, w których robotnicy są zarazem samodzielnie, niezależnie gospodarującymi na własnych gospodarstwach. Nie rozważamy tu czy ten bieg rzeczy był pożądanym czy nie, konstatujemy tylko, że taki rozwój stosunków miał miejsce i jeszcze ma dzisiaj. Dodajmy do tego, że dawne regulamina i przepisy policyjne odnoszące się do sług i czeladzi, chociaż dziś prawie nigdzie nie stosuje się ich w całej surowości; wprost przeciwnie są nowym dążeniem i zapręgiem jakie szerzą się nawet wśród kół ludności rolniczej i tylko odstraszyć mogą ludność tę od wchodzenia w stosunek służbowy i czeladzi...; a zrozumiemy łatwo, że i dziś nie należy od samego gospodarującego rolnika, czy zechce do pracy u siebie użyć tej czy owej kategorii robotników rolniczych! Musi on po prostu stosować się do zachodzących stosunków, używać robotników jacy się znajdują i wstępować z nimi w stosunek pracy, jaki w danych stosunkach gospodarczych coraz więcej się przyjmuje. A im więcej w którym kraju postąpiły już ogólne stosunki gospodarcze, tem więcej i ludność rolnicza skłonna jest wstępować w stosunek pracy, któryby jej nie wiązał stale; podobnie jak w przemyśle ma coraz większą dążność do fluktuacji z miejsca na miejsce.

Zobaczymy wprawdzie, że luźne formy stosunku robotnika rolniczego do pracodawcy występują i w kilku krajach koronnych Austrii, o których nie można powiedzieć, aby były wysoko rozwinięte pod względem gospodarczym, ale też te kraje nie znały nigdy w rolnictwie trzymania stałej domowej czeladzi. Najwięcej rozpowszechnionem dotąd, chociaż już nie tak jak dawniej, jest trzymanie sług domowych, czeladzi rolniczej w Austrii górnej, Saleburgu, górnej Styrii i Tyrolu północnym, a więc w tych krajach, które mają jeszcze trzymający się dobrze, odporny stan chłopski. Co prawda zawdzięczają kraje te to utrzymywanie się, tę odporność stanu chłopskiego, temu, iż rozwój przemysłowy nie postąpił w nich jeszcze tak daleko, jak w krajach koło Sudetów. Utrzymywała się więc samoistna średnia posiadłość włościańska, która za dużą jest, aby ją obrobiła sama rodzina, posiadająca ją na własność i potrzebuje skutkiem tego do obróbenia stałej służby domowej. Z drugiej strony w tych właśnie krajach utrzymuje się silnie zwyczaj, że gospodarstwo włościańskie przechodzi w spadku zawsze tylko na jednego syna: inne dzieci spadkodawcy więc, muszą szukać utrzymania jako sługi, albo u obejmującego posiadłość brata, lub też gdzieindziej, przyczem przywiązanie do miejsca rodzinnego jest powodem, że ze wsi lub z okolicy jej najbliższej nie wydalają się. Gdy się zważy najtem, że płace sług domowych w krajach tych

są niezłe, bo włościanie są zamożni i zależy im na tem, aby mieć porządną i pracowitą czeladź domową i że czeladź ta otrzymuje taki sam wikt, jak jej pracodawca, łatwo zrozumieć dlaczego w krajach tych utrzymuje się i przeważa w rolnictwie trzymanie stałej czeladzi domowej.

(Dokończenie nastąpi).

wp.

Sprawa uregulowania kartelów. W piątek przed południem odbyło się w Wiedniu posiedzenie komitetu kartelowego, wybranego z oddziału państw. Rady przemysłowej. Przewodniczył pos. Juliusz Kink. Na porządku dziennym był referat o ustawowem uregulowaniu kartelów. Propozycye referenta p. Juliusza Reicha przedłożone zostały już w druku. P. Reich wychodzi ze stanowiska, że kartele i monopolowe przedsiębiorstwa podlegać powinny nadzorowi państwa. Do ważności kartelów powinno się żądać notaryalnie uwierzytelnionego statutu, któryby zawierał całą treść umowy kartelowej. Statut kartelowy, aby był prawnie obowiązującym, wymaga urzędowego zgłoszenia. Do zgłoszenia należy dołączyć legalizowaną kopię statutu dla Ministerstwa handlu, gdzie otworzony winien być rejestr kartelowy, i to publiczny. Istniejące kartele muszą w ciągu trzech miesięcy po uchwaleniu tej ustawy być zgłoszone; w przeciwnym razie postanowienia ich nie mają skuteczności prawnej. Państwowy dozór nad kartelami wykonywany być ma przez Radę kartelową, która utworzona zostanie przy Ministerstwie handlu i powołaną także będzie do rozstrzygnięcia zażeń. Do zażeń tych uprawionym byłby każdy, kto przy sprowadzaniu, zbyciu lub wreszcie produkcji towarów, objętych kartelem, uważa się za pokrzywdzonego na majątku czy zarobku. Przeciwno kartelowi, który wyszukuje swoje ekonomiczne stanowisko na czyjąkolwiek szkodę, mianowicie przez sprowadzanie, zbycie lub produkcję towarów, ma Ministerstwo handlu przedsięwziąć odpowiednie zarządzenia na polu cłowem i taryfowem - politycznem, jakoteż przez popieranie przez państwo przedsiębiorstw konkurencyjnych.

Drugi referent, poseł do Rady państwa dr. Urban proponuje: 1. Kartele mają być uznane za prawne organizacje i otrzymać prawną formę. 2. Powstanie każdego kartelu ma być zgłoszone w urzędzie kartelowym, który będzie miał niejaką władzę sądową i prowadzić rejestr kartelowy. 3. Ten sąd kartelowy ma rozstrzygać wszystkie z istnienia i czynności kartelu powstałe prawnoprywatne spory. 4. Dla zwalczania i usunięcia ograniczenia wolnej konkurencyi i monopolizujących tendencyj, mają być w ustawodawstwie cłowem i taryfowem przyjęte odpowiednie postanowienia.

Na wniosek przewodniczącego wyrażono referentem podziękowanie za gruntowne opracowanie przedmiotu i odroczono dyskusyę aż do wydrukowania także wniosków drugiego referenta, p. Urbana.

Wiedeń, 24 stycznia. Targ zbożowy. (*Kursa w koronach i po 50 klg.*) Pszenica na wiosnę 7'84 do 7'85. Pszenica na maj-czerwiec — do —. Pszenica na jesień — do —. Żyto na wiosnę 7'80 do 7'81. Żyto na maj-czerwiec — do —. Żyto na jesień — do —. Kukurudza na maj-czerwiec 5'38 do 5'39. Kukurudza na czerwiec-lipiec — do —. Kukurudza na lipiec-sierpień — do —. Owies na wiosnę 6'48 do 6'49. Owies na maj-czerwiec — do —. Owies na jesień — do —. Rzepak na styczeń-luty — do —. Rzepak na sierpień-wrzesień — do —. Olej rzepakowy na styczeń-kwiecień — do —.

Usposobienie: w kursach pszenicy i żyta pewne; w kursach owsa i kukurudzy bardzo silne. — Pogoda: piękna.

Budapeszt, 24 stycznia. Targ zbożowy. (*Kursa w koronach i po 50 klg.*) Pszenica na kwiecień 7'53 do 7'54. Pszenica na październik 7'62 do 7'63. Żyto na październik — do —. Żyto na kwiecień 7'37 do 7'38. Owies na październik — do —. Owies na kwiecień 6'12 do 6'13. Kukurudza na październik — do —. Kukurudza na maj 5'06 do 5'07. Rzepak na sierpień 12'75 do 12'85.

Oferty na pszenicę: dostateczne. — Chęć kupna: mierna. — Usposobienie: lepsze. — Pogoda: śliczna.

Berlin, 24 stycznia. Banknoty austriackie (podług obliczenia procentowego) 85—. Spirytus 44'40.

Paryż, 24 stycznia. Trzyprocentowa renta 102—. Mąka 24'55.

Gielda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 24'25 do 24'35, loco Ołomuniec 22'95 do 23'05, loco Berno-Wiedeń 23'05 do 23'15, na luty loco Aussig 24'30 do 24'40. Cukier w kostkach: prima 86'75 do 87—, se-

^{*)} Por. Nra *Gazety Lwowskiej* z b. r.

cunda 86-25 do 86-50. Spirytus kontyngentowany: loco Wiedeń 41-60 do 41-80. Nafta kaukazka: transito Tryest 11-50 do 12—, galicyjska przezroczyta 40-35 do 41-35. (Ceny w koronach.)

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął we wtorek na prywatnej audyencji P. Prezydenta Ministrów dr. Koerbera.

Rumuński prezes gabinetu Carp odjechał z Wiednia do Bukaresztu.

Do praskich dzienników donoszą z Wiednia, że Najw. Mowa Tronowa odczytana będzie w nowym parlamencie w d. 4 lutego b. r.

Niemieckie stronnictwo ludowe zwoluje na d. 30 b. m. swoich członków na posiedzenie do Wiednia, dla wyboru prezydium.

Posłowie i mężowie zaufania stronnictwa niemiecko-radykalnego zbierają się dnia 27 b. m. w Bodenbach. Na posiedzeniu tem toczyć się będą narady nad ostatnią enuncyacją programową Schönerera.

Zwolennicy posła Schöpfersa z Tyrolu, w liczbie trzech posłów, przystąpią do stronnictwa chrześcijańsko-społecznego.

Grazer Volksblatt omawiając stosunek katolickiego stronnictwa ludowego do niemieckiej *Gemeinbürgerschaft*, powiada, że droga do prawicy jest dla katolickiego stronnictwa ludowego zamknięta przez obstrukcję czeską. Okazało się niemożliwym utrzymanie stronnictwa czysto autonomicznego i dzisiaj stronnictwo to już nie istnieje. Prawica bez katolickiego stronnictwa ludowego stanie się co najwyżej rodzajem słowiańskiej *Gemeinbürgerschaft*, ale stara organizacja, która nie była narodowa, bezpowrotnie upadła. Katolickie stronnictwo ludowe ma obecnie dwie drogi, a mianowicie jedną ku lewicy, drugą zaś jest polityka „wolnej ręki“. Co się tyczy lewicy i niemieckiej *Gemeinbürgerschaft*, to ckaże się dopiero, czy tam życzą sobie wstąpienia katolickiego stronnictwa ludowego. Tak zw. *Pfingsten-Programm* nie stanowiłby przeszkody, gdyż wszyscy przywódcy oświadczyli się za niemieckim językiem państwowym. Zważywszy jednak, że w niemieckiej *Gemeinbürgerschaft* panują nie cele polityczne, ale karyerowiczostwo jednostek, zdaje się, że stronnictwo katolicko-ludowe pozostanie przy „polityce wolnej ręki“ i wskutek tego nie wyszłe też żadnego ze swych członków do prezydium. Stronnictwo to łączy się prawdopodobnie z t. zw. klubem centrum katolickiego.

Szlachta konserwatywna czeska zbierze się d. 29 b. m. w Wiedniu na posiedzenie. Zaproszenia rozsyła hr. Palfy, który w tych dniach przybył do Wiednia i konferował z rządem, a zwłaszcza kilkakrotnie z ministrem Rezekiem. Szlachta konserwatywna — równie jak Młodocześni — złoży na pierwszym posiedzeniu zastrzeżenia prawnopaiństwowe.

We wtorek odbyło się w Pradze posiedzenie klubu czeskich agraryuszów, na które przybył także przywódca robotników narodowych, poseł Klofač. Uchwalono bezwarunkowo stworzyć osobny klub. O stosunku do Młodocześców jeszcze mowy nie było.

Pierwsze czytanie w pruskiej Izbie deputowanych przedłożenia rządowego o budowie kanałów, rozpocznie się dn. 28 b. m. Dyskusja nad wnioskami wyszłymi z łona Izby ma odbyć się dopiero później.

Z powodu mającego się odbyć w niedalekim czasie wyboru do parlamentu niemieckiego w okręgu wyborczym poznańskim w miejsce ś. p. Möttego, rozszerzają socjaliści w większych powiatach tego okręgu pisma ulotne w języku polskim, popierające kandydaturę socjalisty, niejakiego Kasprzaka. O jakichbądź, choćby najmniejszych widokach tej kandydatury, nie ma nawet mowy. W roku 1893 oddano w rzezonym okręgu na socjalistę 1103 głosów, w r. 1898 zaś tylko 620 głosów.

W Odessie rozpoczyna się dzisiaj ostateczna rozprawa sądowa przeciw napastnikom ruchów antyżydowskich, zaszyłych w tem mieście w lipcu r. z. Do odpowiedzialności karnej pociągnięto 38 osób, przeważnie przewodców ruchów: świadków wezwano 150. Z polecenia ministra sprawiedliwości sprawa będzie rozpoznawana przy drzwiach zamkniętych.

W dalszym ciągu dyskusji nad ustawą o stowarzyszeniach zabrał głos Ribot, jeden z najwybitniejszych polityków, który już kilkakrotnie był ministrem i to jako prezydent gabinetu lub minister spraw zewnętrznych. Ribot jest także mężem przyszłości. Mówił on przeciw ustawie, zarzucając jej rewolucyj-

ne wprost dążności i polemizując z mowcami, którzy przypisywali zakonowi agitacyjną działalność zwróconą przeciw republice. Mowca jest zwolennikiem supremacji cywilnej ustawy, nie chce jednak towarzyszyć rządowi w jego wojnie wydanej katolikom. Pragnie on wolności dla wszystkich bez wyjątku. Rząd zakłócił spokój umysłów. Następnie stary Brisson przemówił namiętnie, a przy oklaskach radykalnych żywołów, za ustawą; mowca w dłuższym ustępie charakteryzował dosadnie i jaskrawo działalność tak zwanych konsumpcjonistów i Jezuitów, których potężna organizacja obejmująca szerokie koła, dąży rzekomo do owdładnienia wyborów i obalenia republik. W ogóle, zdaniem Brissona, zakony zawsze stawały na przeszkodzie emancypacji ducha ludzkiego. Konserwatyści La Bollé i Villiers odpowiedzieli Brissonowi. Dalszy ciąg rozprawy odbędzie się dzisiaj.

Prezydent Krüger podobno za pośrednictwem francuskiem otrzymuje regularnie telegramy o zajęciach na polu walki. Według tych telegramów w najbliższych dniach oczekiwac należy ogólnego ataku na Natal pod komendą Delaraya, podczas kiedy Botha prowadzić będzie dalej operacje na linii Delagoa. — W najkrótszym czasie całe terytorium kolonialne angielskie w południowej Afryce obsadzą Boerzy.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 24 stycznia. Najj. Pan przyjął na dzisiejszych ogólnych audyencyjach między innymi hr. Romana Potockiego i hr. Augusta Dzieduszyckiego.

Wiedeń, 24 stycznia. Były ambasador Władysław hr. Hoyos zmarł wczoraj.

Wiedeń, 24 stycznia. Ogłoszony przez zarząd chrześcijańsko-socjalnego stronnictwa manifest do wyborców podnosi, że chrześcijańsko-socjalni posłowie prowadzić będą dalej walkę pod hasłem chrześcijańskich reform, że stać będą na straży praw narodowych ludu niemieckiego i przejęci są przekonaniem, że w kwestyach narodowych solidarne działanie wszystkich niemieckich deputowanych jest rzeczą konieczną i jedynie trafną. Posłowie chrześcijańsko-socjalni przeto chcą stać wytrwale przy niemieckiej „Gemeinbürgerschaft“, zresztą zaś pragną zachować we wszystkich kierunkach zupełną niezawisłość. Występować oni będą przeciw obstrukcji, z którejkolwiek strony by ona pochodziła i dołożą wszelkich starań, celem uczynienia parlamentu zdolnym do pracy. Manifest zaznacza w końcu, że ogólnie znanym jest stanowisko chrześcijańsko-socjalnych, względem austro-węgierskiej umowy, a zasadza się ono na tem, że albo ma być zawarta godziwa ugodą lub też żadna.

Wczoraj zebrał się związek chrześcijańsko-socjalnych posłów do Izby deputowanych, celem ukonstytuowania się. Po wyborze zarządu uchwalono wystosować do prezesa połączonych w niemieckiej „Gemeinbürgerschaft“ stronnictw dr. Funkego pismo zawiadomieniem, że chrześcijańsko-socjalni deputowani stać będą w przyszłości, jak dotychczas przy niemieckiej „Gemeinbürgerschaft“.

Praga, 24 stycznia. Prowizoryczne prezydium czeskich posłów do Rady państwa zwołało członków komitetu wykonawczego czeskich posłów do Rady państwa i na sejm, jakoteż wszystkich członków dotychczasowej parlamentarnej komisji klubu młodoczeskiego na posiedzenie do Wiednia na 28 b. m. o 3 po południu. Plenarne posiedzenia czeskich posłów do Rady państwa odbędą się 29 i 30 b. m.

Petersburg, 24 stycznia. *Car i carowa* wraz z dziećmi wyjechali wczoraj na yachcie „Standar“ z Liwadii do Sebastopola, dokąd przybyli o godz. 9 rano; o pół do 8 wieczorem udali się koleją do Petersburga.

Petersburg, 24 stycznia. *Pravit. Wiestnik* ogłasza obszerne sprawozdanie o nowych agitacjach wśród studentów, którzy w Odessie przygotowują ogólny kongres studentów; na kongres ten zaproszono także delegatów innych organizacji rosyjskich studentów. Studenci postępowac mają podług ułożonego już programu, podanego do wiadomości członków. Kilku aresztowano, a papiery i dokumenta u nich znalezione skonfiskowano. Z papierów tych wynika, że organizacja ta miała cel zbrodniczy, że centralny jej organ postanowił w pewnych wypadkach postępować według ułożonego planu, a nadto, członkowie organizacji zamierzali rozpocząć akcję w celach politycznych, którą jednak przed większością studentów trzymali w tajemnicy. Ogniskiem agitacji był szczególnie Kijów, gdzie już w czerweu, październiku i grudniu z. r. te agitacje wywołały zaburzenia i spowodowały aresztowania. Ostrzeżenia władz akademickich nie wywołały u studentów żadnego skutku, lecz przeciwnie doprowadziły raczej do wykrezeń i tunultów tak, że wojsko musiało interweniować.

Imiona i nazwiska 396 studentów kijowskiego Uniwersytetu zostały wymienione władzom, jako nazwiska uczestników w tych agitacjach. W wykonaniu ustawy z dnia 29 lipca 1899 r., na podstawie której słuchacze wyższych szkół mają być powoływani do służby wojskowej, w razie jeżeli im wykazano branie udziału w zaburzeniach spokoju publicznego, — zostało dwóch na 3 lata, 5 słuchaczów na 2 lata, a reszta z wyżej wymienionej liczby na 1 rok służby wojskowej powołanych. Minister oświaty zatwierdził wyrok ten z tą zmianą, że z 385 powołanych do służby jednorocznej uwolniono 209, udzielając im natomiast ostrej nagany z pozabawieniem wszelkich ulg na przeciąg 1 półrocza. Równocześnie oświadczone im, że w razie powtórnego wzięcia udziału w jakichkolwiek zaburzeniach, to ich przewinienie uważane będzie za okoliczność obciążającą.

Petersburg, 24 stycznia. W bibliotece Akademii Umiejętności wybuchł pożar i zniszczył siedm szaf z książkami. Spłonęły przeważnie edycje zagranicznych Akademii, Przyczyna pożaru dotychczas nieznaną.

Sofia, 24 stycznia. Książę przyjął dymsię Iwanczewa i polecił utworzenie nowego gabinetu ministrowi spraw wewnętrznych Petrowowi. Ukonstytuowanie nowego gabinetu ma dziś jeszcze nastąpić, ponieważ książę Ferdynand udaje się do Anglii.

Montreal, 24 stycznia. W dzielnicy, w której znajdują się największe magazyny sklepowe wybuchł ogromny pożar. 10 domów z towarami i gmach urzędu handlowego stoją w płomieniach. Szkoda wynosi już teraz kilka milionów.

Paryż, 24 stycznia. 10 oficerów i 60 szeregowców alpejskiego batalionu strzelców zostało zaskoczonych podczas przedwczorajszego marszu rekognoscyjnego w górach na wysokości 2.800 m. gwałtowną lawiną śnieżną. Z wyjątkiem 2 oficerów i 6 szeregowców, których dotychczas nie odszukano, powiodło się wszystkim innym wydobyć z wielkim trudem z niebezpieczeństwa.

Paryż, 24 stycznia. Jak donoszą z Nicei, udało się ocalić wszystkich żołnierzy z 6 batalionu strzelców alpejskich, których zasypała lawina.

Hull, 24 stycznia. Dziś zmarł jeszcze jeden mężczyzna na okręcie „Friary“ na dżumę płucną.

Zmiana tronu w Anglii.

Londyn, 24 stycznia. Dziennik urzędowy ogłasza w dosłownem brzmieniu mowę, którą król Edward VII. wygłosił na wczorajszym posiedzeniu tajnej rady. Opiewa ona tak:

„Nigdy nie będę do was przemawiał w chwili bardziej bolesnej, niż obecna. Przedewszystkiem spełniając smutny obowiązek zawiadam was o śmierci mojej ukochanej matki, królowej Wiktorii. Wiem, jak wielki i gorący współudział wy panowie, dalej cały naród, jakoteż, sądzę, że nie pójde zadaleko, jeżeli powiem, że i świat cały w tej niepowetowanej stracie bierze. Nie potrzebuję zaznaczać, że będę się starał wejść w ślady zmarłej królowej. Biorę obecnie na barki ciężkie zadanie; jestem stanowczo zdecydowany być panującym konstytucyjnym w najściślejszym tego słowa znaczeniu. Aż do ostatniego tchu mego życia będę czynnym dla dobra i dalszego rozwoju naszego narodu. Postanowiłem przyjąć miano Edwarda, które to imię nosiło już sześciu moich poprzedników, przyczem jednakże nie cenię mniej nazwiska Alberta, które odziedzyczyłem po moim niezapomniałym, wielkim i mądrym ojcu. Sądzę, że z ogólną zgodą ma on prawo nosić miano Alberta Dobrego oraz, że naród chce, aby ono pozostało jedynem. W końcu wyrażam zaufanie, że parlament i naród będą mię w spełnieniu mych obowiązków, jako spadkobiercy tronu popierali. Ja spełnieniu tych obowiązków poświęcę wszystkie siły moje i resztę życia mego“.

Dziennik urzędowy dodaje, że lordowie tajnej rady zwrócili się następnie do króla z prośbą o pozwolenie, na ogłoszenie powyższego przemówienia, na co też król zezwolił.

Dziennik urzędowy ogłasza dalej proklamację podpisaną przez wszystkich członków tajnej rady, którzy wzięli udział we wczorajszym posiedzeniu. Proklamacja ta zawiera oświadczenie, że książę Edward Albert w skutek śmierci królowej Wiktorii staje się z łaski Bożej królem zjednoczonych państw Wielkiej Brytanii i Irlandyi oraz cesarzem Indyi pod nazwiskiem Edwarda VII.

Londyn, 24 stycznia. Na rozkaz ministra wojny utworzył dziś, podczas odczytania proklamacji królewskiej, wojska załogi Londynu, Aldershotu i innych załóg — szpaler. Oficerowie mają do dnia 5 marca nosić żałobę. Król w ciągu dnia dzisiejszego powróci do Osborne.

Londyn, 24 stycznia. Niemiecki ambasador Hatzfeld w imieniu całego ciała dyplomatycznego wyraził kondolencję sekretarzowi stanu.

Bruksela, 24 stycznia. Izba reprezentantów uchwaliła manifestację żałobną z powodu zgonu królowej Wiktorii, poczem posiedzenie na znak żałoby zostało zamknięte.

Ateny, 24 stycznia. W Izbie deputowanych odbyła się manifestacja żałobna z powodu zgonu królowej angielskiej. Po tej enuncyacji prezydent na znak żałoby zamknął posiedzenie.

Londyn, 24 stycznia. Dziennik urzędowy ogłasza proklamację wzywającą wszystkie te osoby, które piastują jakikolwiek urząd dworski lub państwowy, aby urząd ten nadal zatrzymały.

Dziennik wspomniany ogłosił też, że ciężka żałoba dworska trwać będzie do 24 lipca b. r., a lekka żałoba do 24 stycznia 1902 r.

Londyn, 24 stycznia. Pierwsza część uroczystości pogrzebowych odbędzie się w kaplicy św. Jerzego w Windsorze w obecności zagranicznych książąt i innych przybyłych osobistości. Następnie zwłoki będą przewiezione do Frogmore i złożone w mauzoleum, tu obecną będzie tylko rodzina królewska.

Londyn, 24 stycznia. Cała eskadra kanału de La Manche otrzymała rozkaz zgromadzenia się w Spithead. Przypuszczają, że stanie się to w celu urządzenia flotowej demonstracji z powodu śmierci królowej i wstąpienia na tron Edwarda VII.

Londyn, 24 stycznia. Przewiezienie zwłok królowej Wiktorii do Windsorn nastąpi prawdopodobnie w piątek.

Petersburg, 24 stycznia. Z okazji śmierci królowej angielskiej zarządzone 3-miesięczną żałobę dworską.

Lizbona, 24 stycznia. Izba deputowanych uchwaliła jednogłośnie przesłać telegraficznie kondolencję królowi Edwardowi.

Konstantynopol, 24 stycznia. Sułtan przesłał królowi Edwardowi VII. telegraficznie kondolencję.

Waszyngton, 24 stycznia. Wiadomość o śmierci królowej Wiktorii wywołała tu powszechną żałobę.

Wypadki w Chinach.

Rzym, 24 stycznia. *Agencja Stefaniego* donosi z Shanghaju, że publicznie ścięto jedenastu piratów, uchwyczonych przez okręty włoskie.

Londyn, 24 stycznia. *Biuro Reutersa* donosi z Tientsinu 18 b. m., że Rosyjanie oddali tego dnia Niemcom kolej żelazną Szanhaj-kwan.

Nowy Jork, 24 stycznia. Wedle depeszy z Pekinu oddanie przez Rosyję Niemcom kolei żelaznej Skanhaikwan można uważać już niemal za dokonane. Ze strony niemieckiej oświadcza, że Niemcy chcą zatrzymać tę kolej tylko czasowo dla celów militarnych. Ponieważ jednak Anglicy są temu przeciwni, sprawa ta będzie oddaną do rozstrzygnięcia obopólnym rządóm.

Wedle tejże samej depeszy marszałek polny hr. Waldersee miał wyrazić się, że będzie mógł opuścić Chiny w pierwszych dniach kwietnia.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 24 stycznia 1901. — Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godz. 2 min. 30. Akcje austriackiego Zakładu kredyt. 664-25, Akcje węgierskiego Zakładu kredyt. 672—, Akcje Anglobanku 268-50, Akcje Unionbanku 537—, Akcje Landerbanku 405-50, Akcje Bankvereinu 457—, Akcje Bodencredit 872—, Akcje galicyjsk. Banku hipotecznego —, Akcje Kolei państwowych 669-25, Akcje Kolei Południowej 109—, Akcje Tramway A) 252—, Akcje Tramway B) 247—, Akcje Kolei Elbethal 469—, Akcje Kolei Północnej 6215—, Akcje Kolei Czerniowieckiej —, Akcje Alpiny 432—, Akcje Rima Muranyi 457-50, Akcje Praskiego Towarzystwa żel. 1610—, Akcje Fabryki broni 264—, Akcje Tureckie tytoniowe 293-50, Obligacje węgierskiej indemnizacji 91-60, Renta majowa 98-30, Austriacka Renta koronowa 98-25, Węgierska Renta koron. 92-25, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 91-10, 4 pre. Listy Banku krajowego 92—, 4 i pół pre. Listy Banku krajowego 98-75, 4 pre. Listy Banku hipotecznego 89-50, 4 i pół pre. Listy Banku hipotecznego 98-25, 5 pre. Listy Banku hipotecznego 109-50, 4 pre. Galic. Obligacje propinacyjne 95-90, 4 pre. Galic. pożyczka kraj. z r. 1893 92-25, 4 pre. Pożyczka miasta Lwowa 86-75, Losy tureckie 105-25, Marki 117-60, Ruble 254—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowicki**.

Nadesłane.

COLOSSEUM THORNA

Codziennie o godz. 8 wieczór wielkie przedstawienie. W niedzielę i święta dwa przedstawienia o godz. 4 po południu po cenach zredukowanych.

Bilety wczesniej są do nabycia w biurze dziennikarstwa W-go Plohna, ul. Karola Ludwika 9

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny

Oddział depozytowy

przyjmuje wkładki i wypłaca zaliczki na rachunek bieżący, przyjmuje do przechowania papiery wartościowe i udziela na takowe zaliczki.

Nadto zaprowadzono na wzór instytucyj zagranicznych tak zwane

Depozyta schowkowe (Safe Deposits).

Za opłatą 25 do 35 zł. a. w. rocznie depozytariusz otrzymuje w stalowej kasie pancernej schowek do wyłącznego użytku i pod własnym kluczem, gdzie bezpiecznie a dyskretnie przechowywać można swoje mienie lub ważne dokumenty.

W tym kierunku poczynił Bank hipoteczny jak najdalej idące zarządzenia.

Przepisy, odnoszące się do tego rodzaju depozytów, otrzymać można bezpłatnie w oddziale depozytowym

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha 1. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 po południu.

Ruch pociągów osobowych c. k. kolei państwowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1900 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest w czasie środkowo-europejskim)

Table with columns: Pociągi, przyjeżdżają do Lwowa [dworzec główny]. Rows list train numbers, times, and destinations like Ze Stryja, Kałusza i Borysławia.

Table with columns: Pociągi, odjeżdżają ze Lwowa [dworzec głównego]. Rows list train numbers, times, and destinations like Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina.

Table with columns: Pociągi, na dworzec „Podzamecze”. Rows list train numbers and destinations like Z Podwoleczysk, Tarnopola.

Table with columns: Pociągi, z dworca „Podzamecze”. Rows list train numbers and destinations like Do Podwoleczysk, Kijowa, Odessy.

Uwaga: Nocna pora oznaczona jest rankami. Powyższy czas środkowo-europejski jest wczesniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego.

CENNIK

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 24. stycznia 1901.

I. Akcyje za sztukę.

Table listing shares for Banku hip. gal. po 200 zł. (400 k.), Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 k.), etc.

II. Listy zastawne za 100 K.

Table listing interest-bearing notes for Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10%, etc.

III. Obligki za 100 K.

Table listing bonds for Gal. funduszu propinac. 4% w. a., Bukow. funduszu propin. 5% w. a., etc.

IV. Losy.

Table listing lottery tickets for Miasta Krakowa po zł. 20 (40 k.), M. Stanisławowa po zł. 20 (40 k.).

V. Monety.

Table listing coins for Dukat cesarski, 20 frankówka, 100 rubli rosyjskich srebrnych, etc.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. stycznia 1901.

Table listing exchange rates for A. Ogólny dług państwa, Jedynolity dług państwa w banknotach, etc.

Table listing interest rates for Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr., 1860 po 500 zł. wa. 5 pr., etc.

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

Table listing government debt for Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr., etc.

C. Obligacje kolejowe.

Table listing railway bonds for Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr., Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku, etc.

Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).

Table listing priority bonds for Kol. Are. Albrechta za 300 zł. 5 pr. w złocie za 200 zł. 5 pr., etc.

D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).

Table listing Hungarian government debt for Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr., Węg. obliq. prop. za 100 zł. 4 1/2 pr., etc.

F. Inne publiczne pożyczki.

Table listing other public loans for Losy regul. Dunaju z r. 1880 za 100 zł. 5 pr., Pożycz. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr., etc.

Table listing interest rates for Gal. pożycz. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr., 1893 za 200 k. 4 pr., etc.

G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).

Table listing mortgage and debt notes for Anglo austr. banku los w 30 l. 4 1/2 pr., Austr. aukr. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr., etc.

H. Obligacje z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.

Table listing bonds with priority for Czeskiej kolei póln. za 300 zł. 5 pr., Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr., etc.

J. Losy (za sztukę).

Table listing lottery tickets for Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł., Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł., etc.

Table listing interest rates for Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł., Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł., etc.

K. Akcyje banków (za sztukę).

Table listing bank shares for Banku Anglo-austr. 240 kor., Peszt. banku handl. 500 zł., etc.

L. Akcyje Przedsiębiorstw transportowych.

Table listing transport company shares for Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł., Kolei póln. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk. 6205., etc.

M. Akcyje Przedsiębiorstw przemysłowych.

Table listing industrial company shares for Tow. kopalni węgla w Brüx 100 zł., Galic. karpackie naft. tow. 500 kor., etc.

N. WEKSLA.

Table listing exchange rates for Berlin za 100 marek 5 pr., Londyn za 10 funt. szt. 4 pr., etc.

O. WALUTY.

Table listing exchange rates for Dukat cesarski, Austr. węg. 8 guld. złota moneta, etc.

Jako pewną i korzystną lokację kapitałów polecamy 4 1/2% oblig. pożyczki m. Lwowa, 4% oblig. pożyczki m. Lwowa

Sokal i Lilien

Dem bankowy i kantor wymiany Zlecenia z prowincyi załatwiany odwrotną pocztą bez dobieżenia prowizyi.

Licytacje.

L. cz. E. 2323/00 (5) [508 3—3]

Dnia 5. lutego 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. IV sądu tutejszego licytacja realności objętej wyk. hip. l. 699 i połowy realności lwh. 700 ks. gr. gm. kat. Krasnostawce, z przynależnościami.

Nieruchomości te oceniono: a) realność objętą whl. 699 na 1361 kor. 79 hal., b) połowę realności objętej whl. 700 na 630 kor. 10 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad a) 907 kor. 86 hal., ad b) 420 kor. 7 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Sniatyn, dnia 4. stycznia 1901.

L. cz. E. 800/00 (4) [505 3—3]

Na żądanie Teodozyi Burkiewiczowej, zastąpionej przez p. Józefa Gorczycey, c. k. notar. w Podbużu, odbędzie się dnia 8. lutego 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w sali rozpraw, licytacja realności objętej whl. 445 ks. gr. gm. Podbuż i realności objętej whl. 246 ks. gr. gm. Stronna, wraz z przynależnościami, składającymi się z 3 krów i 1 jałówki.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione: 1) realność lwh. 445 ks. gr. gm. Podbuż na 917 kor., przynależności teje na 250 kor., 2) realność lwh. 246 ks. gr. gm. Stronna na 1044 kor.

Najniższa cena wynosi: ad 1) realności lwh. 445 ks. gr. gm. Podbuż z przynależnościami 778 kor., ad 2) realności lwh. 246 ks. gr. gm. Stronna 696 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w kancelaryi sądu niżej wymienionego.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Podbuż, dnia 27. listopada 1900.

L. cz. E. 909/00 (4) [483 3—3]

Na żądanie Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim we Lwowie, odbędzie się dnia 19. lutego 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5, licytacja realności objętych lwh. 359 i 788 ks. gr. gm. kat. Bogdanówka objętych żadnymi przynależnościami nie posiadających.

Każda z tych realności licytowana będzie z osobna.

Nieruchomości te, wystawione na licytację są ocenione: pierwsza na 3200 kor., druga na 628 kor.

Najniższa cena wynosi co do realności lwh. 359 — 2134 kor., co do realności lwh. 788 — 419 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Podwoleczyska, dnia 28. listopada 1900.

L. cz. E. 2097/00 (3) [512 3—3]

Na żądanie Galic. Kasy Oszczędności we Lwowie, zastąpionej przez adw. dra Pawła Dąbrowskiego, odbędzie się dnia 19. lutego 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14, przymusowa licytacja realności wyk. hip. l. 427 ks. gr. gm. kat. Kleparów objętej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona wraz z przynależnościami na 4251 kor. 35 hal.

Najniższa cena wynosi 2125 kor. 68 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Niniejszem zatwierdzone warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w kancelaryi Oddziału IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. II., Oddział IV. Lwów, dnia 23. grudnia 1900.

L. cz. VI. 410/95 8 [484 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Tłustem podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Chaima Fiderera w kwocie 75 zł. odbędzie się w tut. sądzie dnia 19. lutego 1901 o godzinie 10 rano relicytacja realności whl. 73 gm. Tłuste miasto objętej, masy spadkowej Sary Buchhalter własnej.

Cena wywołania wynosi 233 zł. Wadyum 23 zł. 30 ct.

Resztle warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akta oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Tłuste, dnia 29. listopada 1900.

L. cz. E. 2170/00 (4) [507 3—3]

Dnia 14. lutego 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. IV., sądu tutejszego, licytacja realności objętych wyk. hip. l. 871, 872, tudzież niewydzielonej połowy realności lwh. 973/II. ks. gr. gm. kat. Sniatyn z przynależnościami.

Nieruchomości te oceniono a) realność objęta lwh. 871 na 1240 kor. 32 hal., b) realność objęta lwh. 872 na 934 kor. 68 hal., c) połowa realności objętej lwh. 973/II. na 189 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi: ad a) 826 kor. 92 hal., ad b) 613 kor. 12 hal., ad c) 126 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej

wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Sniatyn, dnia 8. stycznia 1901.

L. cz. E. 1337/99 (9) [295 3—3]

Na żądanie Franciszki Juszkiewicz, odbędzie się dnia 21. lutego 1901 o godz. 10 rano, w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. 4, relicytacja realności lwh. 517 Wieliczka z przynależnościami.

Nieruchomość ta jest oceniona na 847 koron.

Najniższa cena wynosi 423 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Wieliczka, dnia 27. grudnia 1900.

L. cz. E. 797/98 (21) [294 3—3]

Na żądanie powiatowej Kasy oszczędności w Wieliczce, odbędzie się dnia 21. lutego 1901 o godz. 9 rano, w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 4, relicytacja realności wyk. hip. l. 119 Wieliczka, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 10011 kor. 72 hal.

Najniższa cena wynosi 5005 kor. 86 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Wieliczka, dnia 27. grudnia 1900.

L. cz. E. 222/00 (2) [354 3—3]

Dnia 22. lutego 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym, w sali rozpraw Nr. I., licytacja realności lwh. 591 ks. gr. gm. Skawina.

Nieruchomość powyższą oceniono na kwotę 5800 kor.

Najniższa cena wynosi 2900 kor., wadyum 580 kor., poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do tej sprawy przejrzeć można podczas godzin urzędowych w tut. sądzie, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Skawina, dnia 10. stycznia 1901.

L. cz. E. 667/00 (4) [451 2—3]

Dnia 25. lutego 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze 7, odbędzie się publiczna licytacja realności pod lk. i lwh. 2 Sułkowicach położonej, Maryanny Wiktorczykowej i spóln. własnej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 561 kor.

Najniższa cena wynosi 374 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Andrychów, dnia 14. grudnia 1900.

L. cz. E. 45/00 (12) [446 2—3]

Na żądanie galic. Towarzystwa kredyt. ziemskiego, zastąpionego przez dra Bylinę, adw. w Stryju, odbędzie się dnia 22. lutego 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 92 c. k. sądu obwodowego w Stryju, licytacja dóbr Ubeż wyk. hip. l. 91 ks. gr. sądu obwodowego w Stryju, stanowiących współwłasność Karola Görtza i Wilhelma Reicherta, wraz z przynależnościami, składającymi się z budynków, inwentarza żywego i martwego, tudzież zasobów zboża w sнопie.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 27.352 kor., przynależności zaś na 29.126 kor. 42 hal.

Najniższa cena wynosi 37.652 kor. 28 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 84.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło-

nić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Stryj, dnia 11. stycznia 1901.

L. cz. E. 569/00 (6) [350 2—3]

Na żądanie Jakóba Kronfelda, odbędzie się dnia 26. lutego 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 15, licytacja połowy realności objętej lwh. 379 ks. gr. gm. kat. Wielkie oczy, Józefa Silberschmida.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 350 kor.

Najniższa cena wynosi 175 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XVII.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Krakowiec, dnia 2. stycznia 1901.

L. cz. E. 53/00 (14) [447 2—3]

Na żądanie c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, zastąpionego przez dra Stanisława Łazarskiego, adw. w Wadowicach, odbędzie się dnia 27. lutego 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 25, licytacja dóbr tabularnych Zawada lwh. 111, wraz z przynależnościami, składającymi się z inwentarza żywego a to koni i bydła i inwentarza martwego, a to sprzętów gospodarskich, zasiewów, paszy i ziemiopłodów.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 196.000 kor., przynależności zaś na 9006 kor.

Najniższa cena wynosi 136.670 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

Takie prawa, w obec których niniejsza relicytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Wadowice, dnia 2. stycznia 1901.

L. cz. III. 1237/95 (53/V.) [415 2—3]

Na żądanie Bolesława i Ludwiki małż. Zielińskich, odbędzie się w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 14, w dniu 22. lutego 1901 o o godz. 10 rano, relicytacja realności lwh. 119 ks. gr. gm. kat. Woła duchacka i lwh. 345 ks. gr. gm. kat. Podgórze.

Cena wywołania ad 1) wynosi 29.882 kor., wadyum 2988 kor., cena wywołania ad 2) wynosi 1552 kor., wadyum 155 kor.

Warunki licytacyjne i akt oszacowania można przejrzeć w sądzie tutejszym, biuro Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Podgórze, dnia 24. grudnia 1900.

L. cz. E. 1886/00 (7) [414 2-3]

Na żądanie Kasy oszczędności m. Kołomyi, zastąpionej przez adw. dra Teofila Dębickiego, odbędzie się dnia 26. lutego 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacja realności lwh. 60 ks. gr. gm. kat. Jabłonów objętej, składającej się z parc. bud. lk. 115 i stojącego na niej domu jednopiętrowego.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 9383 kor. 80 hal.

Najniższa cena wynosi 4691 kor. 90 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne niniejszem zatwierdzone, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Peczeniżyn, dnia 10. stycznia 1901.

L. cz. E. 1532/00 (7) [497]

Na żądanie p. Jakóba Seliga Witt we Lwowie, odbędzie się dnia 27. lutego 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. 46, licytacja realności lwh. 392 ks. gr. gm. kat. Sassów objętej, z parc. bud. lk. 245 wraz z domem się składającej, bez przynależności.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1452 kor.

Najniższa cena wynosi 726 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne niniejszem zatwierdzone, za sporządzenie których kwotę 9 kor. 29 hal. się przynajmniej, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 45.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczey roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Złoczów, dnia 3. stycznia 1901.

L. cz. E. 837,99 (1) [417 1-3]

Na żądanie Wiktoryi Rosenberg z Wieliczki, odbędzie się 28. lutego 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, relicytacja połowy realności lwh. 223 Wieliczka, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 600 kor., przynależności zaś na 64 kor.

Najniższa cena wynosi 442 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Wieliczka, dnia 19. listopada 1900.

L. cz. E. 1582/00 (3) [496]

Na żądanie p. Samuela Epsteina, zastąpionego przez adw. dra Rothenberga w Złoczowie, odbędzie się dnia 27. lutego 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 46, licytacja ciała hipotecznego lwh. 713 ks. gr. gm. kat. Sassów objętego a z parc. bud. lk. 379 wraz z budynkami i z parc. grunt. lk. 624 się składającymi, wraz z przynależnościami, składającymi się z komórki drewnianej, dwóch mostków drewnianych, trzech sztuk drzew (akacji) i 100 metrów sztachet.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2022 kor., przynależności zaś na 37 kor.

Najniższa cena wynosi 1372 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone, za sporządzenie których kwotę 6 kor. 95 hal. się przynajmniej i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 45.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym ter-

minie licytacyjnym, inaczey roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Złoczów, dnia 30. grudnia 1900.

L. cz. E. 663,00 (13) [226 1-3]

Na żądanie Jana Czaickiego w Stryszowie, odbędzie się dnia 1. marca 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, licytacja a) 4/24 części realności lwh. 171, 4/6 części realności lwh. 143, całej realności lwh. 241, 20/48 części realności lwh. 200 i 10/43 części realności lwh. 385 ks. gr. gm. kat. Stryszów jako jednej całości tudzież b) realności lwh. 196 ks. gr. gm. kat. Stryszów objętych, odnośnie do a) Maryi Chowaniec, zaś odnośnie do b) Józefa Bugielskiego własnych, opisanem w protokole z 14. listopada 1900 E. 663/00 (9).

Nieruchomości pod a) oceniono na 550 kor., zaś nieruchomości pod b) na 4818 kor. 99 5 hal., razem 5368 kor. 99 5 hal.

Najniższa cena co do nieruchomości pod a) wynosi kwotę 366 kor. 68 hal., zaś do nieruchomości pod b) 3212 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się obecnie zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Ksławka, dnia 28. grudnia 1900.

L. cz. E. 2585/00 (3) [449]

Na żądanie Dawida Anmutha, właściciela realności w Łańcutu, odbędzie się dnia 27. lutego 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, licytacja połowy realności lwh. 251 i połowy realności lwh. 482 ks. gr. gm. kat. Kraczkowa objętych, dłużnika Dawida Fasta własnych.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione na 1035 kor. 96 hal.

Najniższa cena wynosi odnośnie do 1/2 realności lwh. 251 gm. Kraczkowa kwotę 521 kor. 98 hal., zaś odnośnie do realności lwh. 482 gm. Kraczkowa kwotę 168 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 21. grudnia 1900.

L. cz. E. 541/00 (5) [593 1-3]

Dnia 29. stycznia 1901 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. III., odbędzie się licytacja realności lwh. 101 ks. gr. Kamionka objętej, z przynależnościami.

Realność tę z przynależnościami oceniono na 4000 kor., przynależności zaś same na 150 kor.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 2666 kor. 67 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczey roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kamionka, dnia 26. listopada 1900.

L. cz. E. 2049/98 (34) [520]

Na żądanie c. k. uprzyw. Banku dla krajów koronnych we Wiedniu, zastąpionego przez pełnomocnika adwokata dra Marcelego Fraenkla w Drohobyczu, odbędzie się dnia 14. lutego 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V., licytacja: całej realności objętej whl. 924 ks. gr. gm. Borysław, 760/1000 części realności objętej whl. 1010 ks. gr. gm. Borysław, 174/400 części realności objętej whl. 983 ks. gr. gm.

Borysław, wraz z przynależnościami, składającymi się z koszar i narzędzi wiertniczych.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione a to: realność objęta whl. 924 na 726 złr., 760/1000 części realności objętej whl. 1010 na 2363 złr. 20 ct., 174 400 części realności objętej whl. 982 na 1397 złr. 22 ct., przynależności zaś lwh. 1010 na 266 złr.

Najniższa cena wynosi: za cały whl. 924 kwotę 484 złr., za 760/1000 części whl. 1010 kwotę 1752 złr. 80 ct., za 174/400 części whl. 982 kwotę 931 złr. 48 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczey roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Drohobycz, dnia 18. grudnia 1900.

L. cz. E. 388/00 (3) [560 1-3]

Na żądanie Wasyla i Maryni Miniajłów, rolników w Iwanówce, odbędzie się dnia 30. stycznia 1901 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10, licytacja 1/5 części realności lwh. 246 ks. gr. gm. Iwanów, wraz z przynależnościami, składającymi się z płotu.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 106 kor., przynależności zaś na 60 hal.

Najniższa cena wynosi 71 kor. 6 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczey roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Sańsk, dnia 14. września 1900.

L. cz. E. 2939 00 (10) [541 1-3]

Dnia 13. lutego 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 10 sądu tutejszego licytacja realności w Kołomyi Nr. kons. 291 wyk. bp. I. 716/V. z przynależnościami.

Realność powyższa oceniona na 32 000 kor., przynależności zaś na 786 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku, wynosi 16 393 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczey roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kołomyja, dnia 30. grudnia 1900.

L. cz. E. 997/00 (6) [555]

Na żądanie Eisiga Bära, kupca w Niżankowicach, odbędzie się dnia 18. lutego 1901 o godz. pół do 4 po południu, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.,

licytacja połowy realności miejskiej objętej whl. 183 ks. gr. gm. Niżankowice, wraz z przynależnościami, składającymi się z parceli budowlanej i ogrodu.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 500 kor., przynależności zaś na 213 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 356 kor. 76 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczey roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Niżankowice, dnia 23. grudnia 1900.

L. cz. E. 1342/00 (5) [551]

Na żądanie Sebastjana Feigera, odbędzie się dnia 22. lutego 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13, licytacja realności lwh. 50 ks. gr. gm. kat. Albogowa, Szepeana Szpunara własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2413 kor.

Najniższa cena wynosi 1608 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczey roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Łańcut, dnia 21. stycznia 1901.

L. cz. E. 311/0 (5) [107]

Na żądanie kasy zadatkowej w Stryju, zastąpionej przez adw. dra Oleśnickiego odbędzie się dnia 28. lutego 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II., licytacja 1/4 części realności lwh. 58, całej realności lwh. 15, całej realności whl. 209 i połowy realności whl. 228 ks. gr. gm. Zajkowie objętych, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione na 9586 kor. 25 hal.

Najniższa cena wynosi 6524 kor. 16 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczey roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Zurawno, dnia 3. grudnia 1900.

L. cz. E. 277/00 (5), E. 1766/00 (2), E. 1794/00 (2), E. 1811/00 (2) [544 1-3]

Na żądanie Salamona Scherza, Abrahama Walda, Hipolita Gacka i Kazimierza Piatkiewicza, odbędzie się dnia 16. lutego 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV., licytacja a) połowy realności lwh. 1186 gminy Golcowej, b) 1/6 części realności lwh. 417 i 1/12 części realności lwh. 223 gminy Humniska, c) połowy realności lwh. 833 gminy Brzozów, d) całej realności lwh. 425 gminy Humniska.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione: ad a) w połowie na 30 kor., ad b) 423 kor., ad c) 564 kor., ad d) 1710 koron.

Najniższa cena wynosi: ad a) 20 kor., ad b) 282 kor., ad c) 376 kor., ad d) 1140 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Brzozów, dnia 29. grudnia 1900.

L. cz. E. 456/00 (3) [514]

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Jasła, zastąpionej przez adw. dra. Chwaliboga w Jasle, odbędzie się dnia 7. lutego 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3. licytacja połowy realności ks. gr. gminy Bączalka objętych 1) lwh. 63, Barbary Korczyńskiej, 2) lwh. 90 Feliksa Korczyńskiego własnych.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione ad 1) na 744 kor. 54 hal., ad 2) na 5 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1) 496 kor., ad 2) 3 kor. 40 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Brzostek, dnia 31. grudnia 1900.

L. cz. E. 633/00 (6) [521 1-3]

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Dubiecku, odbędzie się dnia 14. lutego 1901 o godz. 12 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2. licytacja ciała hip. lwh. 1503 ks. gr. gm. Dynów.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 800 kor.

Najniższa cena wynosi 533 koron 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Dynów, dnia 22. grudnia 1900.

Konkursa.

L. 167 [524 2-3]

K O N K U R S.

W wykonaniu rozporządzenia Wydziału krajowego z dnia 2. czerwca 1900 L. 36 637 rozpisuje się niniejszym ponowny konkurs na opróżnioną posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Głogowie z płacą roczną w kwocie 1000 kor. i ryczałtem na objazdy rocznie w kwocie 600 kor.

Okręg sanitarny w Głogowie obejmuje następujące miejscowości: Bratkowo, Budy, Głogów, Hucisko ad Przewrotne, Jasionka, Lipie, Mrowla, Pogwizdów, Przewrotne, Rogoźnica, Rudna mała, Rudna wielka, Stobierna, Styków, Wola cicha, Wulka pod lasem, Wysoka, Zabajka i Zaczernie.

Podania o nadanie tej posady wnieść

należy do Wydziału powiatowego w Rzeszowie w terminie do 10. lutego 1901 i dołączyć do podania w myśl §. 7 ust. z dnia 2. lutego 1891 Nr. 17 Dz. u. kr.:

1. Dyplom doktora medycyny uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej.

2. Dowód obywatelstwa austriackiego.

3. Świadectwo odbytej najmniej 2 letniej praktyki w zawodzie lekarskim.

4. Świadectwo dostatecznej fizycznej zdolności potwierdzone przez c. k. lekarza powiatowego.

W Rzeszowie, dnia 17. stycznia 1901.

L. 8273/II. [528 2-3]

K o n k u r s.

Na posady ekspedjentów przy c. k. Urzędzie pocztowym w Spasie III/2 z ryczałtem 532 kor. na służącego.

W Słupcu III/5 z ryczałtem 504 koron na służącego.

Podania należy wnieść najpóźniej do 10. lutego b. r. do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 20. stycznia 1901.

L. 35 [531]

K o n k u r s.

Przy izraelskiej gminie wyznaniowej w Samborze jest posada rabina na razie prowizorycznie na 3 lata do obśadczenia z płacą roczną 2400 koron i zwykłymi emolumentami. Kandydat mógłby także uzyskać posadę nauczyciela religii w tutejszym gimnazjum za osobnym wynagrodzeniem ze strony c. k. Rządu.

Ubiegający się posiadający kwalifikację usławą wymaganą zechcą swoje należycie udokumentowane podania wnieść do tutejszej Zwierzchności do 1. kwietnia 1901.

Zwierzchność izraelskiej gminy wyznaniowej.

Sambor, dnia 22. stycznia 1901.

Upadłości.

L. cz. V. 27/97 (108) [539]

Uchwałą tego sądu z dnia 4. sierpnia 1897 l. 14.596 otworzony konkurs do majątku Feigi Brandwein uznaje się po myśli §. 154 ord. konkurs. za ukończony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Przemyśl, dnia 29. grudnia 1900.

L. cz. V 26/97 (60) [538]

Uchwałą tego sądu z dnia 3. sierpnia 1897 l. 14.513 otworzony konkurs do majątku Elziga Landana uznaje się po myśli §. 154 ord. konkurs. za ukończony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Przemyśl, dnia 29. grudnia 1900.

L. cz. S. 1/00 (14) [536]

Zawiadomiam się interesowanych, że wdrożone uchwałą z dnia 8. kwietnia 1900 l. cz. S. 1/00 postępowanie konkursowe do majątku Dawida Stattera kupca w Nowym Targu po myśli §. 189 ust. konkurs. za ukończone uznaniem zostało.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Nowy Sącz, dnia 22. grudnia 1900.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. II 22/01 (2) [569]

OBWIESZCZENIE.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 22 czasopisma „Naprzód” z dnia 22. stycznia 1901 artykuł pod tytułem „Polityka książy kościelnych” od „Książki Pelczar zapomina” do „Przeglądu” str. 2, lam 1. 2 i 3. zawiera znamiona występku z §. 491 u. k. i art. V ustawy z 17. grudnia 1862 Nr. 8/63 Dz. p. p., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy karny jako prasowy. Kraków, dnia 23. stycznia 1901.

Ч. Pr. 16/1 (2) [566]

ОГОЛОШЕНЕ.

В Імені Его Величества Цісаря!
Ц. к. Суд краєвий для справ карних у Львові рішив на підставі §§. 489 i 493 зак. кар. i §. 37 зак. прас. що зміст артикулу уміщеного в числі 2 часописи „Галичанин” з дня

17. січня 1900 під папесою: „Отъ Жидачева” від слів „Комисары случались” до слів „или концессию Гоговской” містить в собі знамена провини з §. 300 кар. зак. i прото усправедливлена єсть заряджена через ц. к. Прокуратора державного конфіската сеї часописи.

В наслідок того рішення зборонене єсть далше ширене того артикулу а забраний наклад має бути знищений.

Львів, дня 22. січня 1901.

Bl. 14 (422)

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 14. Jänner 1901, Pr. 7/1, die Weiterverbreitung der Nummer 10 der Zeitschrift: „Vecerni List Hlasu Narodu” vom 10. Jänner 1901 wegen der Stelle von „Ostatno by tato cela afera” bis „infamujici” des Artikels: „Vypomocny notar nemuze byti zaloznim dostojnikem” nach §. 300 St. G. und Art. IV. des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 14. Jänner 1901, Pr. 8/1, die Weiterverbreitung der Nummer 11 der Zeitschrift: „Katolické Listy” vom 11. Jänner 1901 wegen der Stelle von „Habsburgy” bis „monarchii” des Artikels: „Soud zahranicního Nemce o nem. radikalech” nach §§. 63 und 64 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnis vom 14. Jänner 1901, Pr. 2/2, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Die neue Zeit” vom 11. Jänner 1901 wegen des Artikels: „Erschließung der Wahlgangereien” nach §§. 300 und 65 lit. a. St. G. verboten.

Bl. 15 (440)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der nicht periodischen Druckschrift (Wahlaufruf) mit der Überschrift: „An die P. T. Wähler von Margarethen!” Verlag von Leo Walecka, Druck der Ersten Wiener Vereins-Buchdruckerei, und zwar die Stelle beginnend mit „die den Giftzahn” bis einschließlich „bewahrt hat” das Verbrechen nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, nach §§. 487 bis 489 St. P. O. die Beschlagnahme bestätigt und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der sämtlichen Exemplare erkannt.
Wien, am 15. Jänner 1901.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in St. Pölten hat mit dem Erkenntnis vom 14. Jänner 1901, Pr. VII. 3/1/2, die Weiterverbreitung der Nummer der Zeitschrift: „St. Pöltners Deutsche Zeitung” vom 13. Jänner 1901, wegen des Artikels: „Achtung Wähler” von „In einem christlich-socialen Conventikel” bis „Viele fortschrittliche Gewerbetreibende und Handwerker” und wegen des Passus „Werft sie hinaus” nach §. 305 St. G. und gemäß §. 4 3 St. P. O. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 15. Jänner 1901, Pr. 1/2, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Lounské Hlasý” vom 12. Jänner 1901 wegen der Stelle von „Ve vetchi mezinarodnich” bis „primo navadi” des Artikels: „Po scitani lidu” nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnis vom 15. Jänner 1901, Pr. 1/1, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Neodvisle Listy” vom 12. Jänner 1901 wegen der Stelle von „V kazdem statu” bis „vojsko spartanske” des Artikels: „Derobne kapitoly” wegen der Stelle von „Nepovedl se” bis „ve vlastnim domove” des Artikels: „Po volbach” nach Art. IV. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863 und §. 65 lit. a. St. G. verboten.

Bl. 16 (462)

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 16. Jänner 1901, B. 7061/M. 3 der in Berlin erscheinenden Wochenschrift: „Die Gegenwart” den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder wieder gestattet.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnis vom 14. Jänner 1901 Pr. V. 6/1, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Volks-Zeitung” vom 11. Jänner 1901 wegen der Notiz: „Liebet euch einander” von „Die Herren Hirten gehen” bis „zu erhalten bestrebt ist” nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnis vom 15. Jänner 1901, Pr. V. 7/1, die Weiterverbreitung der Nummer 33 der Zeitschrift: „Mittheilungen an die deutsche Tagespresse zur Förderung der Voß von Rom-Bewegung” vom 10. Hartung 1901 wegen der Artikel: „Römische Moral” von „In einem in das allgemeine” bis „Du sollst nicht lädnen” dann „Allerlei Pöpstliches” von „Von Petrus, dem angeblichen” bis „auseinanderzuhalten” und wegen der Notiz: „Ein ägyptischer Joseph” von „Wie wir hören, hat dieses Inzerat” „Das Weiße juchte” nach §§. 122 b. und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnis vom 14. Jänner 1901 Pr. 4/2, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Pfeile aus der Ebernburg” vom 7. Hartung 1901 wegen der Artikel: „Worüber römische Priester nachdenken” von „Es ist mir auch bei ansehend” bis „Ehe tiefes Urtheil an”, „Papstthum und Inquisition” von „Das Glaubensgericht der Inquisition” bis „nennen mit Jesus Christus” „Fesuitenlogik” von „von Wenn der Wind sich dreht” bis „alle wenden, Alle, Alle!”, „Die Verkommenheit des italienischen Clerus” von „Seit dem Regierungsantritte des jungen Königs” bis „und Standesehre”; „Priesterjünden” von „Priesterjünden” bis „drei Monaten Kerkes verurtheilt” nach §§. 122 lit. b, 303, und 516 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 16. Jänner 1901, Pr. 3/2, die Weiterverbreitung der Nr. 2 der Zeitschrift: „Ceske urednicko Listy” vom 11. Jänner 1901 wegen der Stelle von „Ze by bylo” bis „presidentem stojici” und von „Nejlepší jeho” bis „hledeti jinak” des Artikels: „Poměry soudnich uradniku v kral. Ceskem” von „Vybor spolku” bis „prosebnym hlasem” des Artikels: „Pekne vyhlidky berniho urednictva” nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Jicin hat mit dem Erkenntnis vom 16. Jänner 1901, Pr. VIII. 3/1, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „Obrana lidu ceskoslovenskeho” vom 13. Jänner 1901 wegen des Artikels: „Loyalnim jest p. starosta” nach §§. 63 und 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Zara hat mit dem Erkenntnis vom 14. Jänner 1901, Pr. 3/1, die Weiterverbreitung der Nummer 4 der Zeitschrift: „Narodni Listy” vom 12. Jänner 1901 wegen der ersten der „Domace vjesti” nach §. 300 St. G. verboten.

Bl. 17 (491)

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Linz hat mit dem Erkenntnis vom 15. Jänner 1901, Pr. 1/2, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Wahrheit” vom 11. Jänner 1901 wegen der Stelle von „Wir glauben es nicht” bis „Christenthums einbürgerten” des Artikels: „Katholische Praxis” nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Graz hat mit dem Erkenntnis vom 17. Jänner 1901, Pr. IV. 4/1, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Oesterreichische Verkehrszeitung” vom 16. Jänner 1901 wegen der Stellen von im Leitartikel: „Pressdienst in kritischer Lichte” von „Und hat der Bohn der Zeit” bis „das Scepter schwingt”; im Eingelender vom „Nachdem die Ernennungen” bis „Ruth zum Ziele”; im Artikel: „Die Welt lebt im Zeichen der Sparjamkeit” von „Das find” bis „Blut machen” nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Graz hat mit dem Erkenntnis vom 17. Jänner 1901, Pr. IV. 4/1, die Weiterverbreitung der Nummer 14 der Zeitschrift: „Arbeiterwille” vom 16. Jänner 1900 wegen des ersten Artikels der „Kritischen Betrachtungen” von „Der Mordbube”, endigend mit „Militarismus” nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnis vom 6. Jänner 1901, Pr. I. 3/1, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „Desteptarea” vom 1/14. Jänner 1901 wegen des Leitartikels in dem 10. Abjage von „in” bis „gubernamental” und in dem 12. Abjage von „Organile” bis „incinsa” des Artikels: „a sezeccisisesa confiscare” 1. Abjag von „se” bis „invidia” und 2. Abjag von „sau” bis „gazetelor” des Artikels: „Cuvinte preotesti” auf Seite 77 der Beilage der „Desteptarea” 6. Abjag von „Oearmuirea” bis „pamant” und 7. Abjag von „an” bis „stirpeasca” nach §. 300 St. G. verboten.

Das I. f. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnis vom 16. Jänner 1901, Br. V. 9/2, die Weiterverbreitung der Nummer 46, der Zeitschrift: „Der Tiroler Waffel“ vom 13. Jänner 1901 wegen des Artikels: „Das Nadererthum zieht immer weitere Kreise“ von „Durch das niedrigste“ bis „Heuchler werde“ und von „Die Schande eines Bestandes“ bis „der Naderer einherzuschreiten“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das I. f. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 18. Jänner 1901, Br. 8/1, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Brnensky Drak“ vom 15. Jänner 1901 wegen der Artikel: „Jakym pravem bere zid podila na nasich modernich vymoznostech“ von „Z jakych duvodu vsak“ bis „stupen lidskosti zanijma?“ und „Zasady zidovske moralky“ von „Pojd a viz“ bis „protoze jest katolickym“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das I. f. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 18. Jänner 1901, Br. 9/1, die Weiterverbreitung der Nummer 7 der Zeitschrift: „Rovnost“ vom 16. Jänner 1901 wegen der Stellen von „Cirkev zjevuje se“ bis „krestanske citeni“, von „Ah, jaky to hrozny trest!“ bis „tento zakaz dobro dinim!“ von „Cirkevni pohreb“ bis „za penizo“ von „Ae cirkev pravoslavna“ bis „ji nestydatou“ des Artikels: „Cirkev proti Tolstemu“ nach §§. 302 u. 303 St. G. verboten.

Das I. f. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 18. Jänner 1901, Br. 7/1, die Weiterverbreitung der Flugchrift: „Vos von Rom“ in Oesterreich von Professor Dr. Ed. Hejd. Karl Brauns Verlag in Leipzig, Rippert u. Co. (G. Pösch'sche Buchdruckerei Raumburg a. S.) nach §. 302 St. G. verboten.

Kuratele.

L. cz. P. 527/00 (1) (474 1—3)
Piotr Stuchły z Leśnik, zamieszkały w Łapszynie, został uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Michała Kawarę z Łapszyna.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Brzezany, 8. grudnia 1900.

L. cz. IV. 167/96 (477 1—3)
Obwieszczenie.
W miejsce Kazimierza Kociuby ustanawia się dla marnotrawcy Jana Wasylkiewicza kuratorem Kazimierza Zeńczaka w Bachórze.
C. k. Sąd powiatowy.
Dynów, 15. grudnia 1900.

L. cz. P. 285/00 (3) (511 1—3)
Józef Jedliński Jana z Klubowic umyślnie chorą, kurator jego Hawryło Rykietczuk z Klubowic.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tysmienica, 28. grudnia 1900.

L. cz. P. 303/00 (3) (518 1—3)
Karol Malinowski z Bursztyna uznany marnotrawcą, kuratorem jego Adam Molik z Bursztyna.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Bursztyn, 21. stycznia 1901.

L. cz. P. 168/00 (4) (546 1—3)
Piotr Żerebecki, rolnik w Jaśnikach, uznany marnotrawcą.
Kuratorem jego Jurko Żerebecki, rolnik w Jaśnikach.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Janów, dnia 20. grudnia 1900.

L. cz. P. 26/99 (2) (526)
Teodor Pechnik, rolnik z Magierowa uznany marnotrawcą.
Kurator Jan Slipiec, syn Andrucha z Magierowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Niemirów, 20. grudnia 1900.

L. cz. P. 172/00 (6) (563)
Anna Łabęka z Ulanowa uznana została umyślnie chorą i kuratorem jej jest Jędrzej Czarnota z Ulanowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Ulanów, dnia 19. grudnia 1900.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. IX 192/86 (3/XVI) [341 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Krakowie podaje do wiadomości, że dnia 10. grudnia 1886 umarł Szymon Piskorz, dnia 4. maja 1890

Jakób Piskorz bez rozporządzenia ostatniej woli.

Do spadku powołanym jest Jan Piskorz starszy, a gdy miejsce jego pobytu nie jest wiadome przeto wzywa się go, aby w ciągu roku wniósł do sądu powiatowego w Krakowie deklarację spadkową, bo w razie przeciwnym spadek z kuratorem jego Franciszkiem Piskorzem będzie przeprowadzony.

Kraków, dnia 28. sierpnia 1900.

L. cz. A. 138/99 (8) [351 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Monasterzyskach podaje do wiadomości, że Filip Kwaśnicki syn Stefana zmarł dnia 9. marca 1898 w Zadarowie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy miejsce pobytu powołanej z ustawy do spadku Jewdochy z Kwaśnickich zam. Bilyk nie jest znanym, wzywa się ją, ażeby w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu zgłosiła się w tut. sądzie i wniósł swe oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie zostanie przewód spadkowy przeprowadzony ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla tego kuratorem Wasylem Kwaśnickim z Zadarowa.

Monasterzyska, 8. grudnia 1900.

L. cz. A. 187/00 6 (311 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Brodach zawiadamia, że Franciszek Grzankowski zmarł 19. grudnia 1854 w Brodach bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ miejsce pobytu ustawowego dziedzica Aleksandra Grzankowskiego sądowi nie jest znanym, przeto wzywa się go, aby w przeciągu roku od daty tego edyktu w tutejszym sądzie zgłosił się i wniósł oświadczenie do spadku, gdyż inaczej przewód spadkowy z oświadczonymi dziedzicami i z ustanowionym dla niego kuratorem adw. dr. Samuelem Kiniowerem z Brodów przeprowadzony zostanie.

Brody, dnia 17. grudnia 1900.

L. cz. Prez. 128 (18 P./1) [426 3—3]
Obwieszczenie.

Jego Ekscelencya prezydent c. k. wyższego sądu krajowego zamianował dla pierwszej dnia 18. lutego 1901 o godzinie 9 rano rozpocząć się mającej kadencji sądu przysięgłych przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym Marcina Chorzemskiego c. k. radcę dworu i prezydenta sądu obwodowego przewodniczącym a zastępcami przewodniczącego c. k. wiceprezydenta sądu obwodowego Bojomira Zarskiego, c. k. radcę sądu wyższego Ottokara Ansjona, tudzież radców sądu krajowego Jana Wichnińskiego, Artura Aulich, Józefa Ohanowicza, Michała Baltarowicza i Atanazego Skobielskiego.

Prezydium c. k. sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 16. stycznia 1901.

L. cz. A. 557/99 (5) [296 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Zbarażu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Królewicza, że na dniu 9. czerwca 1886 zmarła w Sieniawie jego matka Maryanna Berzowska z kodycylnym rozporządzeniem ostatniej woli i że kuratorem dla niego ustanowiono Ilka Huryja w Sieniawie. Wzywa się tedy Jana Królewicza, by w przeciągu roku licząc od dnia dzisiejszego do powyższego spadku się oświadczył, gdyż inaczej rozprawa spadkowa z ustanowionym kuratorem ukończoną będzie.

Zbaraż, dnia 10. maja 1900.

L. cz. Tab. 4762/00 [360 3—3]
W stanie biernym należący do Abrahama Tislowitza połowy realności pod l. k. 303 Dz. VIII lwh. 1693 w Krakowie intabulowanymi zostały wedle karty ciężarów C. powyższej realności następujące ciężary:

1. w poz. 5 karty ciężarów C. realności lwh. 1693 w Krakowie zaintabulowane zostało pod dniem 19. marca 1828 na zasadzie aktu notaryalnego z d. 8. sierpnia 1827 prawo zastawu dla sumy 2400 zł. pol. na rzecz Mojżesza Rakowera.

2. w poz. 6 zaintabulowane zostało pod dniem 21. marca 1837 na zasadzie aktu notaryalnego z dnia 17. marca 1837 prawo zastawu dla sumy 150 zł. pol. na rzecz Gecla Rakowera, która to kwota wedle poz. 8 wspomnianej powyż karty ciężarów przeszła na zasadzie deklaracji przyjęcia spadku w dniu 28. maja 1838 uczynionej i na zasadzie rezolucji Trybunału I. instancji z dnia 23. sierpnia 1838 l. 5077 oraz na zasadzie aktu notaryalnego z dnia 23. marca 1838 na własność spadkobierców Gecla Rakowera a mianowicie: a) Leiba Rakowera, b) Eidli Pessli z Rakowców Hochgelebrtowej, c) Róży z Rakowców Rabinowiczowej, d) Reli z Rakowców Landauowej, a następnie z tych wszystkich wymienionych w całości na własność Róży z Rakowców Rabinowiczowej.

3. w poz. 7 zaintabulowane zostało na rzecz Izraela Rosenbluma pod dniem 14.

grudnia 1837 na zasadzie aktu notaryalnego z 11. grudnia 1837 prawo zastawu dla sumy 350 zł. pol. za lat dwa bez procentu płatnej; a w razie niedotrzymania terminu płatności wraz z prawem mieszkania w procentie w łatwiej izdebec od wschodu z obowiązkiem dopłacania rocznie po 27 zł. pol. kwartalnymi ratami.

Otóż c. k. sąd krajowy oddział VII. zaprowadzając postępowanie amortyzacyjne celem wykreślenia prawa zastawu dla powyższych praw ze stanu biernego części B. realności lwh. 1693 w Krakowie, wzywa niewiadomych z miejsca pobytu Mojżesza Rakowera, Róży z Rakowców Rabinowiczową i Izraela Rosenbluma oraz ich dziedziców i prawonabywców, by swe pretensje do sum powyższych na ich rzecz w stanie biernym pomienionej części realności lwh. 1693 w Krakowie intabulowanych zgłosili w przeciągu roku tj. najdalej do dnia 28. lutego 1902, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu wykreślenie rzeczonych wpisów zarządzeniem zostanie.

C. k. Sąd krajowy. Oddz. VII.
Kraków, dnia 4. stycznia 1901.

L. cz. IV 1249/97 (7) [345 3—3]
W podpisany Sądzie toczy się przewód spadkowy po bł. p. Feiwlu Kiezmanie zmarłym w Drohobyczu dnia 13. lipca 1897 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy sądowi nie są wiadomi spadkobiercy zmarłego przeto wzywa się niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców tegoż zmarłego, aby w przeciągu jednego roku od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu w Gazecie lwowskiej licząc w tut. sądzie się zgłosili i oświadczenie swoje do tego spadku wnieśli i tytuł prawny dziedziczenia wykazali, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasu zostanie przewód spadkowy przeprowadzony tylko z tymi którzy do spadku się oświadczyli część zaś spadku nieprzyjęta, a w razie gdyby się nikt nie oświadczył całe dziedzictwo oddane zostanie c. k. Skarbowi Państwa jako dobro bezdziedziczne.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Drohobycz, 26. września 1899.

L. cz. Cw. 2225/00 (3) [375]
Przeciw Tomaszowi Szymanowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi przez K. Kieslera pozew o wydanie nakazu zapłaty 3000 kor.
Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. dra Fella, adw. w Kołomyi kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonych sprawach na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Kołomyja, dnia 3. stycznia 1901.

L. cz. Cw. II. 2536/00 (2) [374]
Przeciw Gustawowi Dobińskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie, przez Towarzystwo zalicykowane w Krakowie przez adw. dra Józefa Skąpskiego, pozwy z dnia 2. grudnia 1900 Cw. II. 2631/00 o 375 kor. z pn., z dnia 4. stycznia 1901 Cw. III. 21/01 (1) o 82 kor., z dnia 4. stycznia 1901 Cw. III. 22/01 (1) o 260 kor. z pn., z dnia 14. grudnia 1900 Cw. II. 2536/00 (1) o 370 kor. z pn.

Celem strzeżenia praw Gustawa Dobińskiego, ustanawia się p. adw. dra Gluzińskiego w Krakowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonych sprawach na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział II.
Kraków, dnia 11. stycznia 1901.

L. cz. Ne. III. 485/99 (2) [383]
Tusąd. uchwałą z 15. grudnia 1899 l. cz. Ne. III. 485/99 (1) wprowadzono postępowanie w celu uregulowania stanu hipotecznego po sp. Franciszku Ksawerym Jodłowskim ze Strzeszyna po którym syn tegoż Antoni Jodłowski część dziedziczy.

Ponieważ niewiadomo gdzie tenże przebywa, ustanawia się dlań w celu strzeżenia praw i zeznania deklaracji kuratora w osobie p. Augustyna Wileczkiewicza ze Strzeszyna.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzeczonych sprawach na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Biecz, dnia 9. kwietnia 1900.

L. cz. Ne. III 540/00 3 [381]
Celem sporządzenia aktu działu realności lwh. 15 ks. gr. gm. Turza w spadku po sp. Onufrym Duszowiczu pozostałej, ustanawia

się nieobecnemu i z życia i miejsca pobytu nieznanemu Janowi Duszowiczu synowi Onufrego kuratorem Franciszka Jędrusiaka z Turzy.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Puszowicza w rzeczonych sprawach na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Biecz, dnia 13. października 1900.

L. cz. C. II. 4/01 (1) [395]
Dla Franciszka Ciągło, z miejsca pobytu niewiadomego, przeciw któremu wniesiony został przez Towarzystwo pożyczkowe i oszczędności w Leżajsku pozew o 340 kor., ustanowiono kuratorem dra Spetta.

Termin do rozprawy wyznaczony na dzień 12. lutego 1901 o godz. 9 rano.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Leżajsk, dnia 8. stycznia 1901.

L. cz. Firm. 9 XVII. 6 79 [361]

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla spółek handlowych przy firmie Jan Gralawski, że uchwałą c. k. sądu powiatowego w Krakowie Oddział VIII. z dnia 13. grudnia 1900 E. VIII. 2278/00 (7) przymusowym zarządzącej tej firmy ustanowiony został p. Adam Czapkiewicz, który firmę tę podpisuje będzie imieniem i nazwiskiem „Adam Czapkiewicz“.

Kraków, dnia 8. stycznia 1901.

L. cz. Prez. 215 18/01 [471]
Ogłoszenie.

Prezydent c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianował na 1-ą z dniem 1. marca 1901 rozpocząć się mającą kadencję sądu przysięgłych przy sądzie obwodowym w Tarnowie przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych Radcę Dworu i prezydenta sądu obwodowego Stanisława Dolńskiego, a zastępcami wiceprezydenta dr. Władysława Zaklikę i radców sądu krajowego Stanisława Dembowskiego, Sylwestra Richtera i Michała Gołąba.

Tarnów, 19. stycznia 1901.

Ч. сп. С. 228/00 1 (503)
Против невідомому з життя і місця пробування Петрови Гупало давнійше в Дворцях, внесли Войтек і Ева Гаювскій в Дворцях позов о узнане і інтабуляцію права власности до половини тіла гин. 583 кн. гр. Дворці.

Усна розправа відбуде ся 4 лютого 1901 в сали І. о годині 9 рано.

Установлений для стереження прав позваного кур тором п. Василь Сидорко в Дворцях буде его так довго заступати, аж він в суді зголотит ся або виминит повновладця

Ц. к. повітовий суд, Відділ І.

Мости великі, дня 28. грудня 1900.

G. Z. Cg. I. 11/1 1 [472]

Wider die dem Leben und Aufenthalte nach nicht bekannten Gesellschafter der ehemals protokollierten Firma Brüder Engelsmann in Brünn Wilhelm Engelsmann und Emil Engelsmann, wurde bei dem k. k. Kreis Gerichte in Tarnopol von Kläger Schullim Mortko Kottlar, Schneidermeister in Czernowitz, durch Dr. Jonas Mantel, Adv. in Tarnopol wegen Feststellung des Nichtbestehens eines bürgerlich einverleibten Pfandrechtes bis zum Höchstbetrage von 1600 fl. ö. W. eine Klage angebracht.

Auf Grund der Klage wurde die erste Tagsatzung für 5. Februar 1901 Vormittags 9 Uhr bei diesem Gerichte, Zimmer Nr. 25, angeordnet.

Zur Wahrung der Rechte der Herrn Wilhelm Engelsmann und Emil Engelsmann. wird Herr Dr. C. Blaustein, Adv. in Tarnopol zum Curator bestellt.

Dieser Curator wird die Beklagten in der bezeichneten Rechtssache auf deren Gefahr und Kosten so lange vertreten, bis diese entweder sich bei Gericht melden oder einen Bevollmächtigten namhaft machen.

K. k. Kreis-Gericht, Abtheilung I.
Tarnopol, am 10. Jänner 1901.

L. cz. IV 237/95 (4) [386 1—3]

Do spadku po Chai z Kamermanów Kornhaber zmarłej 17. lutego 1892 na Wolance bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia przychodzi mąż Henzel Kornhaber.

Miejsce jego pobytu jest nieznanne wzywa się go by w ciągu roku zgłosił się do spadku w przeciwnym bowiem razie spadek przeprowadzony będzie z zgłaszającymi się dziedzicami i kuratorem dr. Falk dlań ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Drohobycz, dnia 15. listopada 1898.

L. cz. C. II. 11/1. (1) [479]
Przeciw Michałowi Tymczukowi, byłemu gospodarzowi w Kutach Starych, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kutach przez Adolfa Ausländera, aptekarza w Kutach, pozew o 364 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 8 lutego 1901 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się Pana adw. Dr. Hauslicha w Kutach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kuty, dnia 10. stycznia 1901.

L. cz. C. 1/1 (1) [498]
Przeciw Petrowi Chwostiakowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Bukowsku przez Wasyla Briamkę jako opiekuna nielet. Harasya Kopacz tudzież Annę Kopacz pozew o ojcostwo i alimentację.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin do rozprawy na dzień 5. lutego 1901 o 9 rano w biurze Nr. 4.

Celem strzeżenia praw Petra Chwostiaka, ustanawia się Pana Jana Wackermana w Bukowsku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Petra Chwostiaka w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bukowsko, dnia 1. stycznia 1901.

L. cz. C. 3/1 (1) [480]
Przeciw Karolowi Grebowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Kulikowie przez Filipa Schüthelma pozew o uznanie sum 100 zł. i 100 zł. na realności w h. 106 kg. gm. Żeldec i innych dla Karola i Jakóba Grebów ciężających za umorzone.

Na podstawie pozwu został wyznaczony termin do rozprawy na dzień 20. lutego 1901 o godzinie 10 przed południem w sali rozpraw tut. sądu.

Celem strzeżenia Karola Greba, ustanawia się Pana Piotra Straussa, wójta w Theodorshofie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kulików, dnia 10. stycznia 1901.

L. cz. C. II. 14/01 (1) [545]
Przeciw Naftodyjowi Szczamburze, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do sądu powiatowego w Grybowie przez Hrycia Szczamburę pozew o 200 K. i 125 K. 75 h.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 1. lutego 1901 godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Naftodyjego Szczambury ustanawia się Pana Aleksandra Gambola w Czarnej kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego z miejsca pobytu w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Grybów, dnia 9. stycznia 1901.

L. cz. Cg. I. 281/00 (3) [537]
Przeciw Ozyaszowi i Gizeli Feingoldom, końcowo w Jarosławiu zamieszkałym, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Przemyślu przez Maksymiana Sobla kupca w Jarosławiu, przez adw. dr. Juliana Wortmana w Jarosławiu, pozew o 1422 K.

Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audyencyę na 4. lutego 1901, godzina 9 w biurze Nr. 28 w tym sądzie.

Celem strzeżenia praw Ozyasza i Gizeli Feingoldów ustanawia się Pana dr. Mestera, adw. w Przemyślu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanym w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Przemyśl, dnia 17. stycznia 1901.

L. cz. C. 6/1 (1) [523]
Przeciw Ludwice hr. Woyna, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Żabiu przez fundację Stanisława hr. Skarbka dla ubogich i sierót w Drohowyżu pozew o uznanie pretensyi w kwocie 54 zł. i 12 zł. 9 ct. M. K. zaprenotowanej w whl. 448 i 449

ks. gr. e. k. Sądu obwodowego w Kołomyi dla większych posiadłości za zgłasz. etc.

Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audyencyę na dzień 7. lutego 1901 godz. 11 przed południem w sądzie tutejszym.

Celem strzeżenia praw Ludwika hr. Woyna ustanawia się p. e. k. notariusza Wilhelma Petry w Żabiu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Żabie, dnia 9. stycznia 1901.

L. cz. C. 3/1 (1) [585]
Przeciw Abrahamowi Wadlerowi i Jakóbowi Wadlerowi, przedtem w Januszkowicach zamieszkałym, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Brzostku, przez Salamona Mortkowieza pozew o 248 koron zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy procesowej na 30. stycznia 1901 godz. 9 przed połudn.

Celem strzeżenia praw Abrahama Wadlera i Jakóba Wadlera ustanawia się pana Lazara Lichta w Brzostku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Abrahama Wadlera i Jakóba Wadlera w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Brzostek, dnia 10. stycznia 1901.

L. cz. Cw. 2011/00 (3) [402]
Przeciw nieobecnemu Janowi Kaznowskiemu, przedtem w Pilźnie, wniósł adw. dr. Fiderkiewicz w Pilźnie skargę o 400 kor.

Na podstawie tej skargi wydano wekslowy nakaz zapłaty z dnia 24. grudnia 1900 Cw. 2011/00 (1).

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adw. dr. Hochberg w Tarnowie będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 5. stycznia 1901.

L. cz. Firm. 28/1 stow. I 473 [443]
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Spółka kopalniana podwawelska stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką z siedzibą w Krakowie“, że na walnem zgromadzeniu członków tego stowarzyszenia z dnia 31. października 1900 wybrany został dyrektorem głównym p. Antoni Abramowicz, który firmę tę podpisywać będzie swoim imieniem i nazwiskiem „Antoni Abramowicz“.

Kraków, dnia 12. stycznia 1901.

L. cz. E. 289/00 (3) [444]
W sprawie egzekucyjnej Gittli Malz, przeciw Michałowi Kislinger o 1216 zł. 69 ct z pn. ma być Bazylemu Giliezyńskiemu, Maryanowi Zygmuntowiczowi i Wandzie Zygmuntowicz, doręczoną tasadów. uchwała z dnia 8. stycznia 1901 l. cz. E. 289/00 (3) którą zezwolono na sprzedaż licytacyjną majątności „Folwark Kamienna“.

Ponieważ niewiadomo gdzie Bazyl Giliezyński, Maryan Zygmuntowicz i Wanda Zygmuntowicz przebywają, ustanawia się im w celu strzeżenia ich praw kuratorem p. dr. Schenkera adw. w Brzeżanach.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomych z pobytu w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Brzeżany, dnia 8. stycznia 1901.

L. cz. Firm. 266 poj. I 504 [425]
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że skutecznym został wpis w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych firmy „Alof Dattner“ handl. nowych ubiorów męskich i damskich oraz towarów strojnych w Tarnowie, której firmy dzierżycielem jest Adolf Dattner.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 15. grudnia 1901.

L. cz. E. 1121/00 (2) [419]
Nieobecnej Maryi z hr. Tarnowskich Sarneckiej przedtem w Turynie ma być doręczone uwiadomienie o dokonaniem zajęcia nieruchomości w sprawie egzekucyjnej Leiby Bergera o 6800 koron.

Ustanowiony dla strzeżenia praw Maryi Sarneckiej kuratorem adwokat dr. Maciulski będzie ją zastępował dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy.
Żółkiew, dnia 14. stycznia 1901.

L. cz. A. 26/99 (6) [411 1-3]
Dnia 27. lutego 1899 zmarł w Szczurówicach Maciej Baczynski z pozostawieniem testamentu w którym ustanowił syna swego Jana Baczynskiego dziedzicem do czwartej części spadku. Gdy miejsce pobytu Jana Baczynskiego nie jest znane wywa się go, by w przeciągu roku od ogłoszenia edyktu zgłosił się w sądzie i oświadczenie do spadku wniósł inaczej spadek przeprowadzonym będzie z kuratorem Leonem Holzerem c. k. notaryuszem w Łopatynie dla niego ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Łopatyn, dnia 19. grudnia 1900.

L. cz. Cw. 50/01 (1) [424]
Przeciw nieobecnemu Alterowi Kanne- rowi kupcowi przedtem w Dębicy wniósł Hersch Rosenfeld przez adw. dr. Glazera w Tarnowie skargę o 5004 kor. 16 hal. z pn.

Na podstawie tej skargi wydano wekslowy nakaz zapłaty z dnia 9. stycznia 1901 Cw. 50/01 (1).

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adw. dr. Kronhelm w Tarnowie będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 9. stycznia 1901.

Doniesienia prywatne.

Bezpłatnie 4 DZIAŁA: ŻEBY NIE CHOROWAĆ

Poradnik dla tych, którzy chcą długo żyć a zdrowo.

WIEDZA

Wytłómaczenie zjawisk codziennych przez Brewera i Moigno
2 tomy ilustrowane.

KŁĘSKA

Powieść P. i W. Margueritte co kwartał tom otrzymają jako

PREMIUM

prenumeratory galicyjscy

Tygodnika Mód i Powieści

pismo ilustrowane dla kobiet

Wychodzi co tydzień i zawiera prócz powieści oryginalnych i przekładów, różnych artykułów literackich, przepisów kucharskich i gospodarstwa domowego najświeższe obszernie korespondencye z Paryża, Londynu, Wioszech etc. o modach oraz

osobny bogato ilustrowany dodatek

poświęcony wyłącznie modom (do 2.000 ilustracyj mód) kroje (12 wielkich arkuszy rocznie), tablice haftów i robót kobiecych etc.

nadto osobny dodatek powieściowy dający kilka pięknych powieści.

Cena prenumeraty we Lwowie i Krakowie kwartalnie 1 zlr. 80 ct. Na prowincyi 2 zł. 20 ct.

Prenumeratę przyjmują Główna Ekspedycya Tygodnika Mód i Powieści

Lwów, Pasaż Hausmana l. 9.

oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

Na żądanie numeru okazowe. Prospekta gratis i franco.

Wspaniałe premium

otrzymuje bez żadnej dopłaty każdy prenumerator

TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO

12 tomów dzieł Sienkiewicza

(tom co miesiąc)

Dzieła Sienkiewicza wychodzą w nowym wydaniu wyłącznie dla prenumeratorów Tygodnika i obejmą całą jego twórczość także między innymi w roku bieżącym utwór

QUO VADIS

z ilustracjami Piotra Stachewicza.

W niedalekiej przyszłości ukaże się w Tygodniku najnowsza wielka powieść HENRYKA SIENKIEWICZA, obok utworów najznakomitszych naszych autorów.

Z rzeczy aktualnych szereg „Sylwetek galicyjskich“. Dział artystyczny obejmie reprodukcje najznakomitszych utworów naszych malarzy obok rycin kolorowych i oddzielnych „dodatków artystycznych“.

Prenumeratę ze Lwowa i całej Galicyi z Bukowiną przyjmują:

Główna ekspedycya „Tygodnika Ilustrowanego“
we Lwowie, Pasaż Hausmana liczbą 9.

oraz wszystkie Księgarnie i Kantory pism.

Warunki prenumeraty „Tygodnika Ilustrowanego razem z dodatkiem powieściowym w arkuszach i 12 tomami dzieł Henryka Sienkiewicza:

We Lwowie:

Kwartalnie 6 kor. 80 hal.
Półrocznie 12 „ 60 „
Rocznie 27 „ 20 „

W Galicyi i Bukowinie wraz z przesyłką pocztową:

Kwartalnie 7 kor. 20 hal.
Półrocznie 14 „ 40 „
Rocznie 24 „ 80 „

Pragnący otrzymać Dzieła Sienkiewicza w pięknej oprawie (z portretem autora) dopłacają za tom 40 hal., tj. kwartalnie za 3 tomy 1 k. 20 hal., półrocznie za 6 tomów 2 kor. 40 hal., rocznie za 12 tomów 4 kor. 80 hal., którą to należność prosimy nadsyłać wraz z prenumeratą.

Pierwszych 24 tomów Sienkiewicza z lat ubiegłych mogą nabywać nowi prenumeratorowie za dopłatą 26 kor., bez oprawy, zaś 35 kor. 60 hal. w oprawie za 24 tomów. Ozdobne okładki do oprawiania półrocznych kompletów „Tygodnika“ po 3 kor. 20 hal. Przesyłka i opakowanie 40 hal.

Komplet 24 pierwszych tomów Henryka Sienkiewicza może być nabywany w ratach kwartalnych po 6 tomów za nadesłaniem w 4 ratach po 6 kor. 50 hal. za tomy bez oprawy, zaś 8 kor. 90 hal. w oprawie.

Numerka okazowe i prospekta wysyła gratis: Główna ekspedycya „Tygodnika“ we Lwowie, Pasaż Hausmana l. 9.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 1 $\frac{1}{2}$, ce. ta, tłustym
petitem 2 centy.

Nowy fortepian Blüthnera. tanio do nabycia, Chorażczyzna 12. Oglądać można wtorek, czwartek, sobota przed południem.

Na bale i reduty kostiumowe poleca obuwie w rozmaitych kolorach po bardzo niskich cenach, dostawca Teatru męskiego. Franciszek Gawlik, Lwów, ul. Skarbowska 1. 29.

Zyblikiewicza 37, I. piętro 5 pokoi, kuchnia, przedpokój i wozownia od 1. kwietnia do wynajęcia
2 pokoje, kuchnia i spiżarka na II. piętrze od 1. lutego do wynajęcia.

Stampilie

metalowe, kauczukowe, wykonuje najtaniej i najstarszanniej A. ZIGMANN, rytownik, Lwów, ul. Sykstuska 14. Cenniki gratis.

Rozpacz!

Na łożu boleści leży kaleka złożony chorobą od lat 7, boki jego odleżałe. To mąż chorej od 2 lat żony i ojciec 3 drobnych dzieci, pozostający bez utrzymania. Gdy świat przeklętym został na zawsze nieomylnym słowem Chrystusa, towarzystwem wyborowem Sereja Jego najmilszym są biedni pokorni, cierpiący i maluczy. „Wy jesteście przyjaciółmi moimi“, mówi On. Więcej jeszcze robi, bo w ich istotę wlewa się, a bramy niebios tym tylko otwiera, którzy byli dobroczyńcami biednych. „Coście uczynili dla jednego z tych opuszczonych, toście dla mnie uczynili“. Przeto ten biedny kaleka zwraca się do sere litościwych o łaskawie, choćby najskromniejsze datki, które proszę łaskawie przesyłać: Ajeneya dzienników, Lwów, pasaż Hausmana 9, Powyższą prośbę potwierdził urząd parafialny Ustrobnia, poczta Krosno.

Wina naturalne czyste niezaprawiane alkoholami, węgierskie, austriackie, francuskie, reńskie, hiszpańskie, w najlepszej jakości po cenach najtańszych poleca handel herbaty, kawy i wina **Edmunda Riedla, Lwów.**

Pracownia
sukien damskich
i
nauka kroju francuskiego
Maryi Chomickiej
ul. Batoiego 32, I. p.

Pół kilo pierza gęsiego
tylko 60 centów

rozsyłam zupełnie nowe, szare gęsie pierzę darte, pół kilo tylko 60 ct to samo w lepszym gatunku tylko 70 ct., w pocztowych pakietach próbnym 5-kilowym za pobraniem pocztowym. **J. Krasa, handel pieczeniem w Smichowie koło Pragi (Czechy).**
Wymiana dozwolona.
Upraszam o dokładny adres.

Po cenach redakcyjnych

ogłoszenia do wszystkich bez wyjątku dzienników, czasopism fachowych, miejscowych, zamiejscowych i zagranicznych.

Zamówienia na klisze i rysunki do ogłoszeń, prenumeratę na wszelkie pisma przyjmują

Ajencja dzienników i ogłoszeń
Sokołowski
we Lwowie, pasaż Hausmana 9
Kosztorysy gratis.

KOSZULE

męskie, najmodniej zej formy, kraj francuski, od 1 zlr. 50 ct. Koszule p kowe (nowość) od 2 zlr., fantazyjne od 2 zlr. 50 ct. Kołnierze 20 ct. Manszety 35 ct. Skarpetki, Klaki, Rejawniczki, Krawaty. Szelki od 1 zlr. Chustki batystowe, jedwabne, Spinki, Podwiązki.

Ceny najtańsze.

Górski i Szydłowski
Lwów, plac Maryaeki 8.

Ogłoszenie.

W krajowej szkole ogrodniczej w Tarnowie rozpoczyna się rok szkolny 1901/2 w pierwszych dniach kwietnia 1901.

Celem krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie jest: teoretyczne i praktyczne wykształcenie młodzieży na ogrodników uzdolnionych do prowadzenia ogrodów wiejskich.

Do szkoły tej może być przyjęty każdy kandydat, który:

1) wykáže się, że przynajmniej 15 rok życia ukończył, że odbył z dobrym postępowaniem obowiązkową naukę w szkole ludowej, jest umysłowo i fizycznie zupełnie zdrow i nie nagannych obyczajów;

2) w terminie przez Dyrekeyę oznaczonym złoży egzamin wstępny, służący do ocenienia, czyli kandydat jest wogóle dostatecznie rozwinięty umysłowo, ażeby mógł korzystać z nauk w tej szkole wykładanych.

Kandydaci, którzy odbyli przynajmniej jednoroczną praktykę ogrodniczą, a uczynią zadość powyż wymienionym warunkom, mają pierwszeństwo do przyjęcia przed innymi.

Koszta utrzymania ucznia w zakładzie wynoszą 165 zlr. w. a. rocznie. Synowie ubogich rodziców mogą być przyjęci na koszt funduszu krajowego.

Każdy wstępujący do zakładu powinien być zaopatrzony w dostateczną bieliznę i dobre buty juchtowe.

Podania o przyjęcie wnosić należy najdalej do 15. marca 1901 do Dyrekeyi kraj. szkoły ogrodniczej w Tarnowie, która na żądanie udzieli wszelkich bliższych wyjaśnień. W Tarnowie, dnia 22. stycznia 1901.

Chief-Office: 48 Brixton-Road, London SW.

Na kawałek cukru bierze się w razie potrzeby 20 do 40 kropli, ażeby osiągnąć uśmierzanie kurezów, złagodzenie bólu i wzmocnienie żołądka przez użycie

A. Thierriego Balsamu

z zieloną marką ochronną zakonnicy i kapsłą zamykającą z wyciśniętą firmą: „Allein echt“. Do nabycia w aptekach. Poczta franco 12 małych lub 6 większych flaszek 4 korony. — Flaszka na próbę wraz z cennikiem i spisem składów we wszystkich krajach na ziemi wysyła po otrzymaniu 1 kor. 20 hal., aptekarza A. Thierriego fabryka w Pregrada przy Rohitsch-Sauerbrunn. Unikać naśladowań i zwaćć na zieloną markę ochronną zakonnicy. 1

Zaproszenie.

Prezes Rady nadzorczej Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Tarnowie zaprasza niniejszem członków Stowarzyszenia na

XXII. zwyczajne walne Zgromadzenie

dnia 10 lutego 1901 o godzinie 5 po południu w biurze Stowarzyszenia przy ulicy Zdrojowej 1. 5 w Tarnowie odbyć się mające.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Rady nadzorczej i Zarządu z obrotu interesów w r. 1900.
2. Bilans za rok 1900.
3. Udzielenie Zarządowi i Radzie nadzorczej absolutorium za rok 1900.
4. Wniosek o rozdział czystego zysku za rok 1900.
5. Zmiana §. §. 3, 26, 28, 29, 30 i 35 statutu.

Wybór pięciu członków Zarządu i dwunastu członków Rady nadzorczej na t zechlecie 1901 — 1903.

Tarnów, 20. stycznia 1901.

Dr. Goldhammer.

Ogłoszenie.

Dnia 10. lutego b. r. o godzinie 5 po południu odbędzie się

VIII zwyczajne Walne Zgromadzenie

Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu „Spójnia w Samborze“ w lokalnościach tegoż Towarzystwa.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie z czynności Towarzystwa za rok 1900.
2. Wniosek Rady nadzorczej na zatwierdzenie zamknięcia rachunków i udzielenie Dyrekeyi absolutorium z prowadzonego zarządu.
3. Wniosek Rady nadzorczej co do użycia i rozdziału czystego zysku.
4. Wnioski członków.

Za Radę nadzorczą

Dr. Steuermann

A. NADWODZKI

Lwów, Rynek 1. 27

zupełna wysprzedaż

po cenach fabrycznych

Towarów galanteryjnych, szczotek, grzebieni itp.

Tokarnia żelazna i tokarnia drewniana do sprzedania.

MELOMAN

miesięcznik muzyczno-nutowy

poświęcony nowościom muzycznym swojskich i zagranicznych kompozytorów na fortepian, skrzypce, do śpiewu i tańcu

Prospekta wysyła gratis i franco, Ekspedycya „MELOMANA“ Lwów, Pasaż Hausmana Nr. 9. — Prenumeratę przyjmują także wszystkie księgarnie.

„Meloman“ rozpowszechnia tylko wyborowe nowości muzyczne, transkrypcje operowe, kompozycje salonowe, utwory na 4 ręce, do śpiewu, na skrzypce oraz tańce.

Utwory rozmaitego stopnia trudności, opalcowane, nadające się do zastosowania w celach pedagogicznych i do gry salonowej. Daje rocznie około 200 stronic nut dużego formatu. Na treść numeru składa się 4 — 5 utworów na fortepian i jeden do śpiewu lub na skrzypce. Każdy utwór drukuje się w oddzielnej okładce.

Niezależnie od utworów swojskich, Redakcyja, w wierę ukazywania się wartościowych nowości zagranicznych, podaje takowe niezwłocznie; tym sposobem wydawnictwo to stanowi bibliotekę wyborowych utworów muzycznych, umiejętnie wybranych i dostępnych pod względem trudności dla najszerszego ogółu, interesującego się dobrą muzyką.

Cena prenumeraty: we Lwowie i na prowincyi z przesyłką pocztową: kwartalnie 2 zł. (4 kor.), półrocznie 4 zł. (8 kor.), rocznie 8 zł. (16 kor.).

Ekspedycya „Melomana“ dla Galicyi:

Sokołowski biuro dzienników we Lwowie Pasaż Hausmana 9.

Kompleta z roku zeszłego nabywać można o ile zspas staroży po cenie 8 zł. (16 kor.).